

VERANTWOORDING

Je hoeft niet met de ogen te knippen. Je ziet inderdaad erg goed: hiernaast begint een artikel n.a.v. het Egmontpakt.

"En wat betekende dat editoriaal in Veto 4 dan?"

Er zijn blijkbaar een aantal mensen die daarover gestruikelend zijn. Maar laten we duidelijk zijn: wat de Vlaamse kwestie betreft is de redactie het - zonder al te veel discussie - eens over het feit dat de Vlaamse strijd een sociale en democratische noodzaak is. Maar over het belang van de Vlaamse taalstrijd en over het belang van het Egmontpakt kon de

redactie totnogtoe - ook na lange discussie - niet tot een eengezind oordeel komen. En daarom houdt de redactie vooralsnog haar mond i.v.m. het Egmontpakt, en laat die zaak over aan anderen. Dat is precies wat in de volgende kolommen gebeurt.

Het is immers niet moeilijk in Leuven vast te stellen dat een hele hoop mensen bezig zijn met het Egmontakkoord: individuen, groepen, verenigingen. Voeg daarbij: "Veto moet een forum zijn waarin de belangrijke stromingen en acties binnen het Leuvense studentemereveldje weerspiegeld worden", zoals in het editoriaal van de extra-Veto 5 te lezen was. Daarom oordeelde de redactie om enkele visies over of n.a.v. Egmont te publiceren.

Welke visies?

Als je zowat rondkijkt in Leuven zijn er mensen die zich het Egmontpakt aantrekken, maar het afwijzen. De redenen van afwijzing verschillen echter nogal van organisatie tot organisatie. Om het enigszins te beperken opteert de redactie voor 2 (volgens ons uiteenlopende) visies, waartussen dan nog gradaties of verschillen zijn: één standpunt dat zich meer toelegt op het taalpakket, de taalstrijd, en één dat Egmont afwijst vanuit een breed maatschappelijk oogpunt. Voor het eerste standpunt werd de medewerking van het KVVH gevraagd, voor het tweede de Groep Arbeid-VSB; zij stemden ermee in, waarvoor onze dank. Waarom echter deze twee en geen andere? Omdat zij momenteel de strijd tegen het Egmontpakt als één van hun belangrijkste activiteiten be-

schouwen en omdat zij beide een groot aandeel hebben in de organisatie van de Anti-Egmontbetoging in Leuven.

Een andere groep studenten ziet het belang van het hele rumoer rond Egmont niet zitten, maar heeft wel een visie over de Vlaamse kwestie. De redactie zag dit standpunt naar buiten brengen. Maar binnen de redactie waren er wel individuele personen die in die richting denken. Eén van hen werd gevraagd deze visie onder woorden te brengen. De derde bijdrage wordt dus gepubliceerd in opdracht en met de steun van de redactie; dit betekent echter niet dat de redactie met alle standpunten in het artikel akkoord heeft te gaan.

Er zijn vaarschijnlijk ook een hoop mensen die de hele Vlaamse én Egmontkwestie gene ene moer kan schelen; dat zou dus een blanco-kolom moeten worden, maar dat is ook geen zicht. De ongeïnteresseerden in deze materie draaien dus de bladzijden maar om.

En voorstanders van het Egmontakkoord werden bij de Leuvense studenten helemaal niet gevonden. De redactie had natuurlijk Tindemans kunnen vragen, maar die zou uteraard het regeringstandpunt hebben verdedigd en dat heb je in radio, tv, kranten en tijdschriften kunnen lezen. Er is dus géén pro-Egmontstandpunt, en we houden het dus vooralsnog bij de drie vermelde visies.

De drie benaderingen i.v.m. Egmont werden onafhankelijk van elkaar geschreven; d.w.s. dat de auteurs enkel werd meegedeeld wie de andere aangezochte vertegenwoordigers waren en dat hen werd gevraagd binnen een bepaald aantal lijnen te blijven. De auteurs hebben elkaars teksten niet vooraf gelezen om te vermijden dat in de artikels gereageerd zou worden op punten in de teksten van de anderen. Aan de teksten werd door de redactie uteraard niets gewijzigd of gekorrigeerd (tenzij tyffouten in het manuscript); de teksten werden enkel aangepast aan de lay-outvereisten voor Veto.

De redactie hoopt met deze bijdragen tegemoet te komen aan de wensen van een niet-onbelangrijk gedeelte van de studenten. ■

HET EGMONTPAKT JA! NEE! LAAT MAAR...

1 GEEN SPAKE VAN EEN FEDERALE STRUKTUUR

"Dit gemeenschapspact vormt een politiek akkoord gesloten tussen de CVP-PSC, de BSP-PSB, de Volksunie en het FDF, met het doel bij te dragen tot de pacificatie tussen de gemeenschappen en tot de vereenvoudiging van de structuur van onze openbare instellingen.

De partijen die tekenen, achten zich moreel verbonden door dit pact en verbinden zich ertoe het gemeenschappelijk te verwezenlijken, zowel wat de Grondwet, als wat het wetgevend en uitvoerend werk betreft. Zij verbinden zich ertoe alles in het werk te stellen om tot de vrede onder de gemeenschappen bij te dragen zowel op het nationale als op het gewestelijke en lokale vlak."

Aldus luiden de eerste twee paragrafen van het gemeenschapspact. Nu is m.i. van enige pacificatie, vooral van Franstalige zijde, geen sprake. Ik hoef o.a. maar te verwijzen naar de resoluties van het jongste FDF-kongres waar men stelde dat na de uitvoering van het gemeenschapsakkoord nieuwe eisen zullen worden geformuleerd met het oog op de uitbreiding van de frankofonie in Vlaanderen: uitbreiding van de faciliteiten voor de Franstaligen, herziening van de taalwetgeving en een nieuw gesprek over de Voerstreek. Thans weten we wat de verbintenis van het FDF waard was bij de ondertekening van het Egmontpakt. En de Vlaamse politici zullen in de toekomst zoals altijd verregaande toegevingen blijven doen. Daarom is het nu meer dan ooit nodig "onze" politici op de vingers te tikken. Zij vertegenwoordigen immers ons.

Wanneer we het gemeenschapsakkoord in zijn geheel aandachtig onder de loep nemen moeten we allereerst aanstippen dat aan de voorwaarde voor een federale structuur geen sprake is voldaan. De grondvoorwaarden immers zijn:

1. de bevoegdheid van een deelstaat moet zich uitstrekken over de uitvoerende, wetgevende en rechterlijke macht.

A. HET GEWEST

Het concept "gewest" dient volgens de auteurs van het akkoord territoriaal opgevat te worden (in tegenstelling tot "gemeenschap"). Dit klopt de facto niet helemaal. Even op een rijtje:

1. HET BRUSSELSE GEWEST

bestaat uit:

- a. de Franstalige inwoners van de 6 randgemeenten met faciliteiten (Wemmel, Kraainem, Wetzembeeck-Oppem, St-Genesius-Rode, Linkebeek en Drogenbos).
- b. De Franstaligen in de facilitengemeenten behoren tot de Franstalige gemeenschap voor culturele en persoonsgebonden materies.
- De twee gemeenschapscommissies in de 6 gemeenten kunnen beroep aantekenen bij het Brussels gewest. De facto behoren de Frans-

2. de integriteit (onschendbaarheid) van de deelgebieden (= grondgebied).
3. de bevoegdheid van een deelgebied moet zich naast de culturele materies ook uitstrekken op sociaal-economisch vlak.
4. elke deelstaat heeft de volheid van bevoegdheid.
5. op het niveau van de deelstaten mogen slechts twee rechtsorden mogelijk zijn, nl. die van de deelstaat zelf en die van het geheel.
6. geen enkele deelstaat mag zich mengen in de rechtsorde van een andere.

Welnu, aan voorwaarde 1 wordt al niet voldaan: immers de rechtelijke macht blijft in het Egmontpakt nationaal georganiseerd. Bijna alle overige grondvoorwaarden worden in het gemeenschapsakkoord genegeerd omdat men de regionalisering naar twee gemeenschappen en naar drie gewesten doorspeelt, hetgeen in het pact heel onlogisch wordt uitgewerkt. Voor de duidelijkheid behandel ik het gewest en de gemeenschap afzonderlijk. (let op: de term "gemeenschap" wordt gebruikt voor culturele en persoonsgebonden materies; het begrip "gewest" is territoriaal. Aldus het pact.)

talige inwoners dus bij het Brussels gewest. Daarbij komt nog dat zij van het inschrijvingsrecht kunnen gebruik maken, wat o.a. neerkomt op het feit dat ze kunnen stemmen voor de Brusselse gewestraad. De Nederlandstalige inwoners behoren uteraard tot de *ditto* gemeenschap en tot het Vlaamse gewest.

c. In de gemeenten Dilbeek, Groot-Bijgaarden, Strombeek-Bever, St-Stevens-Woluwe, Sterrebeek, Beersel, Alsemberg en in de wijken 't Voor, Jezus-Eik en Zuun Kunnen de Franstalige inwoners gebruik maken van het inschrijvingsrecht. Dat betekent dat zij stemmen voor het Brussels gewest en dat zij op administratief, gerechtelijk en fiscaal

vervolg: p. 2

vervolg van p. 1

vlak afhangen van de Brusselse gewestraad.

Besluit: het Brusselse gewest is niet enkel een territoriale afbakening, het dringt immers ook binnen in het Vlaamse gewest. Uiteraard geldt hetzelfde voor de Franstalige gemeenschap in het Vlaamse gewest en in de dito gemeenschap.

B. DE GEMEENSCHAP

1. DE NEDERLANDSTALIGE GEMEENSCHAP
Deze omvat alle Nederlandstaligen wonende in:
-het Vlaamse gewest met inbegrip

2. HET VLAAMSE GEWEST bestaat uit Vlaanderen, inbegrepen de zes randgemeenten met faciliteiten en de (deel)gemeenten met inschrijvingsrecht.

3. HET WAALSE GEWEST bestaat enkel uit Wallonië. Daar is geen enkele moeilijkheid. Het is het enige gewest waar de integriteit een feit is.

van de Nederlandstaligen in de faciliteitengemeenten en in de gemeenten met inschrijvingsrecht en dus ook met uitsluiting van

de Franstaligen in die twee "soorten" gemeenten (de facto). -het Brusselse gewest.

2. DE FRANSTALIGE GEMEENSCHAP
Deze omvat de Franstaligen wo-

nende in:
-het Waalse gewest
-het Brusselse gewest, inbegrepen de Franstaligen in de zes randgemeenten met inschrijvingsrecht. (de facto).

BESLUIT

Wanneer je bovenstaande aandachtig hebt gelezen kom je tot het besluit dat de Franstalige gemeenschap optreedt (binnendringt) in de Vlaamse gemeenschap. Welnu, ik meen te mogen stellen dat dit een van de grootste bezwaren is tegen het Egmontakkoord, zonet het grootste. Hetgeen in het pakt wordt voorgesteld is immers geen federalisme. Men kan hoogstens van een soort politieke regiona-

liserings spreken. (Opmerking: bij een politieke regionalisering moet niet ieder vlak van het maatschappelijk leven geregionaliseerd worden; in een federale staat moet dat wel).

En nog een konklusie: Wallonië blijft het enige intakte onderdeel van de staat. Vlaanderen alleen is alweer het kind van de rekening. ■

Piet Schepens

2 DE KRUIK GAAT ZOLANG TE WATER TOT ZE BARST

Mensen die er na de Egmont-betoging te Dilbeek de kranten op nageslagen hebben zullen in de rand wel gelezen hebben dat er zich weer eens "troubles" voorgedaan hebben tussen - zoals dat dan heet - links en rechts. Mensen van "Voorpost" en N.S.V. (Nationalistische Studentenvereniging) uit Antwerpen hebben er weer eens hun lage lusten kunnen botvieren op progressieve flaminganten en socialisten. Waarbij vier mensen van ARBEID-VSB lichte verwondingen opliepen. Bij dit laatste stelden ook een aantal "brave" groeperingen als KVHV en consororten moet je nu ook niet gaan denken dat die zo iets erg vinden: deze brave mensen staan er met hun handen in de broekzakken op te kijken hoe rechtse knuppelknapen socialistische medebetogers fysisch aanvallen. Naar het schijnt bezinnen ze zich op zo'n ogenblikken over de "K" van KVHV...

EEN LINKSE OPPOSITIE TEGEN EGMONT

Over één ding zullen we het dan wel allemaal eens zijn: het Egmontverraad dient verworpen te worden. Onze motivatie klinkt wel anders dan die van de Odal-bezoekers: wij verwerpen Egmont zowel als flaminganten als om socialistische redenen. Naar de vorm omdat dit pakt gesloten is door een aantal partijleiders, die pretenderen uit naam van de beide gemeenschappen te spreken. Kom nou, als je weet hoe "intensief" diezelfde partijleiders de eerste betrokkenen, nl. de Brusselse Vlamingen, gekonsulteerde hebben, kan je meteen de democratische façade van Egmont naar waarde taxeren. "De Vlamingen zijn niet van gisteren" (BSP), "Gedaan met geven en toegeven" (VU)... het is in elk geval "Anders" geworden dan de partijen in hun program schreven.

De frankofone bourgeoisie van Brussel en elders wrijft zich ondertussen in de handen. Mooier kon het voor hen niet: naast faciliteiten in de zes randgemeenten krijgen ze nu ook nog *privileges* in zeven andere gemeenten (inschrijvingsrecht). Je kan dat nu wel allemaal onbelangrijk vinden (mensen van Veurne of van Opgrimbie hebben minder last van de frankofone arrogantie dan bewoners van de frontlijn-gemeenten) maar deze privileges voor franstalige bourgeois zijn symptomen van hun onvolke en anti-sociale gedrag. Het is overduidelijk dat deze nieuwe faciliteiten in geen geval de pacificatie tussen de volkeren in ons land zal bevorderen. Wie daarop hoopte zal misschien overtuigd worden zijn sinds het FDF-kongres... Geen pacificatie bete-

kent dat de Brusselse bourgeoisie, samen met haar Vlaamse satelliet van het VEV (Vlaams Economisch Verbond) verder de twee belangrijkste volksgemeenschappen tegen mekaar kan uitspelen: op die manier stellen ze geen eisen die het systeem als dusdanig in vraag stelt. Voor deze taktiek kan ze rekenen op de Vlaamse burgerij (die het in zowat alle partijen voor 't zeggen heeft) en een aantal Walen, die zich door de taalverwantschap met deze Brusselse elites identificeert. De dupes: De Vlaamse gewone man, net zoals zijn Waalse makker. Het is immers heel interessant dat Brussel af en toe op de *wip* kan zitten tussen Vlaanderen en Wallonië (Brussel is *derde* gewest): op die manier kan ze de Vlamingen op kultureel vlak en op gebied van tewerkstelling in administratie e.d. verder onder de knoet houden, en indien het linkers Wallonië te verregaande sociaal-economische eisen zou gaan stellen kan Brussel zijn bondgenoten zoeken in het conservatievere Vlaanderen. Daarom is het vanuit Vlaams en progressief standpunt *onaanvaardbaar* dat er een driedledige gewestvorming komt.

In het "Egmontpakt" heeft men er trouwens goed voor gezorgd dat de meeste belangrijke materies *centraal* blijven: buitenlandse zaken (belangen van het hof), defensie, justitie (of dacht je dat abortus in Wallonië kon geliberaliseerd worden?), sociale voorzorg en noem maar op. Mooi federalisme is dat...

DAAROM: FEDERALISME MET TWEE

ONTVETTING VAN BRUSSEL

Door de driedledige gewestvorming blijft de centrale macht in Brussel. Op het eerste zicht lijkt het onbelangrijk waar die centrale macht gehuisvest is, maar de machtsconcentratie in Brussel betekent voor tienduizenden Vlaamse en Waalse werknemers nog steeds *pendelarbeid*. Eerlijk, tweeledig federalisme betekent in de eerste plaats ontvetting van Brussel. Het wetsvoorstel Phillipart ligt al jaren in de lades: het is echter veel belangrijker dan het dekreet op de vernederlandising van het bedrijfsleven, dat een grote stap zette op taalgebied. Daardoor zouden immers alle bedrijven hun maatschappelijke zetel en administratie moeten vestigen op de plaats waar de *productie* gebeurt: dus in Vlaanderen en Wallonië.

VLAANDEREN: CVP-STAAT?

Veel erg linkse jongens gaan ons natuurlijk direkt wijzen op de grote gevaren van een te verregaande autonomie voor Vlaanderen. Federalisme staat dan gelijk met CVP-staat, een soort klein Beieren. Dat klopt, maar niet helemaal: als de "stammetwisten" tussen Vlamingen en Walen eenmaal door een eerlijk federalisme opgelost zijn, kan er een nieuwe dynamiek ontstaan bij de jongeren, die zich dan met essentiële problemen kunnen inlaten. Tenslotte moet je de zaak ook principieel bekijken: het recht op

PROGRESSIEF VERZET TEGEN EGMONT

Tegenover de arrogantie van de frankofone bourgeoisie te Brussel en gearriveerde Vlaamse satellietburgerij raakt een mosselnoch-vis houding kant noch wal: daarom roepen wij alle progressieve, kritische mensen op om *radikaal* de strijd tegen het Egmontpakt aan te vatten. Misschien ben je niet helemaal overtuigd? In het kader van deze bemerkingen rond het "pakt" is het onmogelijk meteen een klaarafgelijnde analyse te geven van de gevolgen van Egmont, en nog veel minder van de aangewezen strategie. Maar wat dat betreft hoor je nog wel van ons. Nog één ding: uit wat hier neergeschreven werd zou voldoende

zelfbestuur der volkeren is een democratisch recht, dat in de eerste plaats door socialistenvoet moeten benadrukt worden. Aanvankelijk waren bepaalde socialistenvoet ook niet ingenomen met het vrouwenstemrecht: dit betekende in den beginnen immers een versterking van de conservatieven. Maar vanuit principieel standpunt *kan* je niet anders dan opkomen voor de rechten van zij die nog steeds geminoriseerd worden, op welk vlak dan ook, anders noem je je beter niet "progressief" of "socialistisch".

moeten blijken dat ons Egmontverzet andere wortels heeft dan dat van "taalkruisvaarders" à la KVHV of Davidsfonds. Hoe belangrijk de taalproblematiek op zich zelf is, hij is slechts een symptoom van structurele onrechtvaardigheid die dieper ligt. Wij zijn maximalisten, maar dan niet alleen op taalkultureel gebied; een zgn. autonoom Vlaanderen, waarbij niet aan de bestaande machtsverhoudingen geraakt wordt, interesseert ons niet. WIJ WILLEN GEEN VLAANDEREN A PAPA IN PLAATS VAN EEN BELGIQUE A PAPA

■
Groep Arbeid
Vlaamse Socialistische Beweging
L.Vanderkelenstr. 27
3000 LEUVEN

3 VLAANDEREN, DACH EN NACHT

"In 't voorbijgaan bemerk ik dat de Staten hun best doen om het wantrouwen van volk tot volk te ontwikkelen -onder den vorm van 'vaderlandsliefde'- daar zij legers noodig hebben om de 'machtigen' en 'nag geld te verdedigen; groothandel en nijverheid zijn eigenlijk zeer internationaal, maar vreesen dat de arbeiders der verschillende landen hun gemeenschappelijke belangen zullen inzien, en elkaar heel natuurlijk ondersteunen. Zoo werkt alles samen om van de rassenhaat het knaagmatigste te maken

wat men maar denken kan." (August Vermeylen in "Kritiek der Vlaamse Beweging", november 1895.)

"-Gij hebt toch uw best gedaan, Mijnheer', antwoordde mij de goede vrouw, -ik zou haar wel omhelsd hebben, -Gij hebt wel eens zoo lang gepleit als de andere advocaat'.

' 'Ts waar, wij hadden Fransch gesproken. De twee berichten hadden met vervolg: p. 3

open mond onze bewegingen gevolgd, en bij gebrek aan iets anders, beoordeelden zij de pleitredenen van hare verdedigers volgens het uar, gelijk men de meter betaalt per schof of de stof meet met de el." (Toni Bergmann, "Ernest Staas, Advocaat", 1874.)

Uit bovenstaand citaat van Vermeylen, dat het nationalisme relatieveert, mag men niet opmaken dat Vermeylen geen oog zou gehad hebben voor de sociale realiteit die uit het citaat van Bergmann blijkt. Vermeylen heeft het zelfs niet over klassenstrijd, hij "bemerkt er in 't voorbijgaan' iets over, hij refereert er even naar in een opstel over de Vlaamse beweging. Vermeylen was kosmopoliet en socialist, en het lijdt geen twiifel dat de sociale strijd hem meer interesseerde dan de Vlaamse strijd. Hij voelde in zich "geen ziertje trillen van wat men nu 'vaderlands-liefde' noemt", schrijft hij in dezelfde 'Kritiek'. Waarom schreef hij dan over de Vlaamse beweging, Omdat de Vlaamse beweging een noodzaak was in zijn tijd, omdat in die tijd de taal een middel was ter onderdrukking van het volk in het Nederlandstalige gedeelte van België. Wat geïllustreerd wordt in het citaat van Bergmann. Het boek van Bergmann bezit voor ons, naast een zekere literaire en curiositeitswaarde, geen enkele relevantie meer. Grote delen van de 'Kritiek' van Vermeylen zijn nog aktueel.

In 1895 was de taal een van de dingen waarin ons volk onderdrukt werd. Een onderdrukt volk heeft een taal nodig om zich te ontvoogden, moet daartoe informatie kunnen verzamelen, moet kennis kunnen verwerven, moet propaganda en agitatie kunnen voeren, moet, kortom, aan de cultuur kunnen deelnemen. Daarom was de strijd voor de erkenning van de volkstaal nodig. Elementaire rechten als onderwijs in de taal van het kind, rechtspraak in de taal van de betrokkene enzovoort, moesten in België moeizaam afgedwongen worden. Dat het gebruik van het Nederlands voor ons -terecht- een vanzelfsprekendheid is geworden mag ons niet beletten die strijd en de mensen die ze gestreden hebben met respect te gedenken.

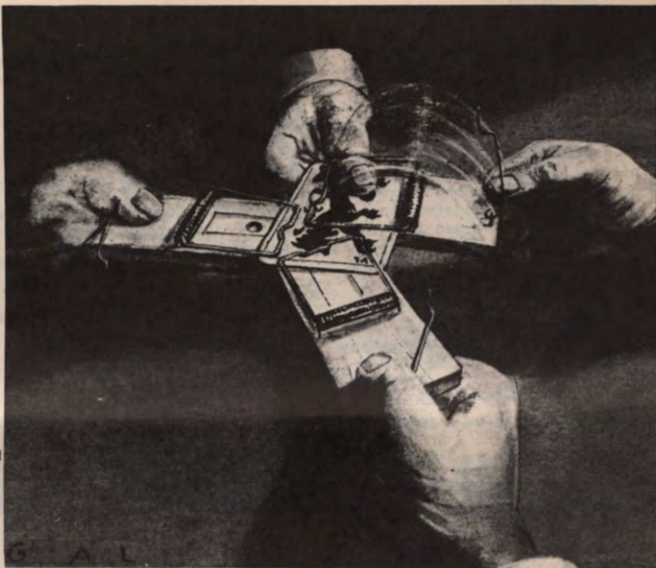
Maar intussen is het wel een vanzelfsprekendheid geworden: in heel Vlaanderen is het Nederlands de enige officiële en feitelijke voertaal geworden. Een hier en daar nog rondwandelend relict van de dagen van la gloire française verandert daar geen sik-

kepit meer aan.

Brussel is een Frenstalige stad met een Nederlandstalige minderheid die misschien nog wat groter is dan de Tunesische, Marokkaanse, Duitse en Angelsaksische minderheden die er ook zijn. Vroeger was Brussel een Vlaamse stad, maar dat is geschiedenis. Wie de klok van de geschiedenis wil terugdraaien jakkert zich tevergeefs af. Het nd miskennen op grond Van hoe het in het verleden was, en naar dat verleden terugwillen: dat is precies de oorspronkelijke betekenis van het woord reaktionair. Rond Brussel speelt zich af wat zich altijd en overall afspeelt waar twee kulturen elkaar raken. Er is een sterke wisselwerking, er is wederzijds beïnvloeding en assimilatie. Het kan gebeuren dat de ene cultuur zich uitbreidt ten koste van de andere. Dat kan alleen als die cultuur superieur is ten opzichte van de andere, en rond Brussel is de Franse cultuur blijkbaar superieur ten opzichte van de Nederlandse. Cultuur an Sich bestaat niet. Cultuur is wat mensen doen en denken. Als de mensen rond Brussel, die oorspronkelijk in het Nederlands -of in een dialect van het Nederlands- dachten en leefden, geleidelijk overschakelen op het Frans, dan komt dat omdat dat beter voor ze is, of omdat ze in de mening verkeren dat dat beter voor ze is. Dan komt dat omdat ze cultuur in het Frans aantrekkelijker vinden dan cultuur in het Nederlands. En als dat zo is, dan kun je daar met taalwetten, marsen op Brussel of zelfs goedendags niks aan veranderen.

Er wordt gezegd dat de verfransing rond Brussel ook een kwestie van economische overheersing is. Dat is misschien juist, maar dan verandert je daar niks aan door een culturele of taalstrijd. Economische overheersing moet je tekeer gaan met economische strijd. Culturele minderwaardigheid bestrijd je door het niveau van je cultuur omhoog te trekken. De flaminganten van de laatste jaren hebben geen van beide gedaan.

De Vlaamse cultuur heeft zich in 'tze eeuw zo erg zitten bezighouden met het zichzelf belangrijk vinden

dat er geen tijd meer overbleef om werkelijk belangrijke kultuurgoeieren te produceren, afgezien dan van een paar uitzonderingen. De Vlaamse kunst, jongens, Rubens en Bruegel, en onszelf maar belangrijk zitten vinden omdat tenminste drie eeuwen geleden een paar Vlamingen een belangrijke bijdrage tot de Westerse beschaving geleverd hebben. Intussen zijn we de enigen die onszelf zo belangrijk vinden. Rika de Backer schrijft een inleiding in de katalogus van de grote Rubenstentoonstelling in Antwerpen. Ze doet dat in wat zijzelf waarschijnlijk plechtstatig en verheven Nederlands vindt, in werkelijkheid een sibilijns mengsel van Antwerps, 18-de eeuwse en katholieks. Om haar cultureeliteit te onderstrepen citeert ze Elsschot, maar ze citeert hem natuurlijk verkeerd: "tussen droom en daad staan wetten in de weg, en menselijke (sic) bezwaren". Nu kunnen we best aannemen dat mensen belangrijk zijn, en voor Rika centraal staan, maar het is ondenkbaar dat Elsschot zoiets banaals geschreven zou kunnen hebben. Als Rika kon lezen, dan zou ze natuurlijk weten dat het in dat vers precies om die praktische bezwaren gaat,

maar de minister van Nederlandse cultuur in Vlaanderen kan niet lezen. Elsschot vervalsen ja, hem degraderen tot fabrikant van vulgaire CVP-slogans. Dat is de manier waarop Rika de Nederlandse cultuur bedrijft. En dan maar verwonderd zijn dat al wie dicht genoeg bij de taalgrens woont zich zo gauw mogelijk laat verfransen.

De achteruitgang van het Nederlands aan de taalgrens hebben de Vlamingen alleen aan zichzelf te wijten. Om die achteruitgang tegen te gaan is taalstrijd inadequaat, overbodig en zelfs schadelijk. Het enige wat baat kan brengen is een Vlaams cultureel leven dat op hetzelfde peil staat als dat van de ons omringende landen. Een eerste voorwaarde daartoe is dat de cultuur in Vlaanderen zich eindelijk eens begint bezig te houden met belangrijker dingen dan taalstrijd. Een taalstrijd die, afgezien van enkele schermutselingen aan de taalgrens, toch al gewonnen is. Maar, zegt Vermeylen, "wie acht de taak volbracht, wanneer eindelijk de Vlamingen in 't Vlaamsch beheerscht, bestolen en eventueel zoo wat afgepopt worden?"

A.H. De Hond

KRINGRAADCONCLAAF

We hebben die ingelopen op het Kringraadconclaaaf van 11 en 12 november in het rustige Verbiest-centrum te Kessel-Lo. Met 13 faculteitskringen hebben we daar keihard gewerkt - en het relaas daarvan kan je wat verder lezen - . Belangrijk daarbij is het feit dat we ons bewust werden

AKADEMISCHE RAAD 14 NOVEMBER

M.Janssens, voorzitter Groep Humane Wetenschappen, vroeg om meer mogelijkheden voor de 'agregatieopleiding'. Als studentenvertegenwoordigers zullen we proberen controle te houden over de facultair-voorzien gelden en hun bestemming.

Bij een nota rond de 'studie-beurzen' - ingediend door CVP-volksvertegenwoordiger Monard - vroegen we dat de academische overheid - naar het vb. van de Raad van Beheer van Gent - een duidelijk standpunt zou formuleren en via de pers bekend maken. De Somer vond dit "momenteel niet nodig" aangezien het hele dossier naar de Kultuurraden werd verschoven. Wanneer het daar terug acuut wordt zal de Raad er een

van onze mogelijkheden om gezamenlijk naar buiten uit te treden. Tussendoor vonden we nog wat tijd om mekaar wat beter te leren kennen en nuttige, praktische info op te doen voor de eigen kringwerking.

Al bij al was het een vermoeiende, doch vruchtbare tweedaagse!

AKADEMISCHE RAAD 14 NOVEMBER

bespreking aan wijden.

Aangaande de 'rectorverkiezingen' werd enkel de duur van de hele procedure verkort en werd beslist de namen van de peterlijsten (= stemgerechtigden die een bepaalde kandidaat voordragen) vooraf niet meer bekend te maken. We hadden nog willen voorstellen dat ook 'studenten' zich kandidaat mochten stellen, ,, maar 't gevaar zat er dan in dat vele proffen op staande voet ontslagen zouden worden!

Proffen en assistenten worden voortaan niet meer 'automatisch' benoemd of bevorderd. Men zal zich op volgende drie normen baseren, t.w. : de wetenschappelijke publikaties,

de inhoud van de leeropdracht, de verantwoordelijkheidsgraad van de functie. De studentenaafvaardiging stelde voor als vierde norm de "didactische kwaliteiten" in aanmerking te nemen, waarmee de Raad instemde (doch wat in de realiteit nog niet zo makkelijk zal zijn). Toch was er een decaan die voorstelde de benoeming en/of bevordering te laten medebepalen door de uitslag van de "beoordelingsformulieren" - in te vullen door de studenten. We kijken uit naar de eerste test. Bij het vaststellen van de leeropdrachten zal getracht worden de "examenbelasting" daarin kwantitatief te laten meetellen. Daarbij werd gevraagd de opdracht van de "ombudsman" te herwaarde- ren ... zoniet mogen de studenten weldra zelf die functie gaan bekleeden en dan zou wel eens elkeen kunnen geslaagd zijn!

Dns voorstel om ter gelegenheid van het "Patroonsfeest" (2/2/78) een colloquium over het "examenstelsel" te houden, viel in goede aarde. 'Constructief voorstel'

dachten de leden van de Raad, alhoewel de toon, waarop de rector erover sprak, dat niet bevestigde. We weten evenwel nog niet duidelijk of dat colloquium ook op 2 februari zal gehouden worden of op een andere dag.

En omdat De Somer het al laat genoeg vond, werd de rest van de agenda (ontslagname Bekaert, de programmahervorming Pedagogie ..) maar weer naar een volgende keer verschoven.

We probeerden in 'extremis' nog een nota over de "huurprijzen van universitaire lokalen" te laten bespreken. Doch dat mocht niet van de rector. "De studenten roepen altijd maar om tijdje de dossiers in handen te krijgen en zij zijn de eersten die te laat met nota's afkomen," voila, daar wisten we het ... ook het inroepen van hoogdringendheid omwille van de gevolgen voor de ASR-begroting werd niet aanvaard.

Achteraf riep Declercq, Algemeen Beheerder van de KUL, de studentenaafgevaardigden bij zich. Hij

vervolg: p. 4

vroeg hen zo'n dingen niet meer op de Raad te brengen maar daar rechtstreeks met hem over te onderhandelen. Er zou toen afgesproken zijn de "oude huurprijzen -

ONDERWIJSWERKING

Dit jaar wordt getracht interfacultaire groepjes autonoom te laten werken rond een aantal gemeenschappelijke onderwijsfacetten. Deze studiecellen staan zelf in voor de afbakening van hun project, bepalen zelf de frequentie van hun bijeenkomsten en de manier van werken. We vragen hen wel hun 'bevindingen' aan de studentenmassa kenbaar te maken en dit bv. via een nota, een brochure, een debat- of discussieavond, een enquête of een actie.

Een overzicht van de onderwerpen: - thesissen (semin. & practica) - aggregaatsopleiding

ALGEMENE VERGADERING KRINGRAAD

21 faculteitskringen vonden het de moeite vrijdagavond 18 november naar het afgelegen Terbank te komen. Uitgebreid werd er gedebatteerd over de voorstellen van het voorbije Week-end. Omdat we daar nog niet helemaal mee rond zijn, is dit verslag dan ook niet volledig.

die van voor 1/10/77 -" tot eind van dit jaar te laten gelden en in december rond de tafel te gaan zitten om de prijzen voor volgend jaar vast te leggen.

- creditsysteem
- monitoraatswerking
- werking van de P.O.C.'s
- polyvalent kandidatuuronderwijs
- colloquium 'examensysteem'
- examen- en studiebelasting en de rol van de ombudsmen
- statuut van het vrij onderwijs.

Elkeen die bij een der voorgaande themagroepen wanst mee te werken of nog andere voorstellen heeft, kan naam, adres en onderwerp doorgeven aan **Kringraad, 't STUC, Van Evenstraat 2D**.

We rekenen op je medewerking en weet dat we alleen samen er wat aan kunnen veranderen!

We spraken af dat verontschuldigen in het vervolg niet meer tellen, aangezien elke tijd voor vervanging kan zorgen.

Bij stemming over interne Kringraadaangelegenheden is een gewone meerderheid voldoende.

Afspraken naar buiten uit kunnen slechts bindend zijn voor ALLE kringen indien min. 16 kringen

aanwezig zijn en min. 2/3 van de aanwezigen vóór is. Dat vraagt een stukje afstand-doen van de eigen kringautonomie maar laat ons toe unaniem en krachtiger met de Kringraad naar buiten te komen. Omdat die kringautonomie een belangrijk iets is, werd afgesproken dit voorstel eerst aan de verschillende kringbesturen toe te leggen.

Er was ook instemming met het advies dat de Kringraadafgevaardigden "bij voorkeur praesissen zouden zijn, zoniet leden van 't praesidium - verkozen door dit laatste of door een algemene vergadering."

En dan werd de ASR-herstructurering aangepakt (zie ook Veto-nummer 20 van vorig jaar).

We stelden ons vragen over "de representativiteit, de geloofwaardigheid naar buiten uit, de bevoegdheidsafbakening tussen en coördinatie van de raden ...". Er bleek nood te zijn aan een overkoepelend orgaan dat ofwel enkel mocht tussenkomen wanneer er meningsverschillen of bevoegdheidsconflicten tussen de raden zouden zijn; ofwel

naast het voorgaande ook actief initiatieven kon nemen, standpunten mocht formuleren ...

Beide voorstellen worden nu door

enkele leden verder uitgewerkt, in een eerste ronde in de kringen besproken en op 2 december aan de Algemene Vergadering van de Kringraad voorgelegd. Met de oplossing die daar gevonden wordt, gaan we dan terug naar de studenten in elke kring die er al dan niet hun vertrouwen aan schenken. Tegen eind februari moet dit alles geregeld zijn.

Het is nog erger dan in het parlement ... doch dat is de tol die we moeten betalen voor het democratische spel!

Kringraad.

KUNSTWETENSCHAPPEN: OMSTREDEN ONTSLAG

Bij het begin van dit academiejaar nam **Geert Bekaert**, lector aan het departement Kunstwetenschap en Archeologie (W. & L.) en aan de afdeling Architectuur, ontslag aan de K.U.Leuven.

Voor ons, studenten, betekende deze ontslagname een groot verlies. Bekaert is immers de enige met een *andere kijk* op ons studiedomein. Doorgaans ziet men de kunstgeschiedenis als een wetenschap van stijverschijnselen die moeten gekatalogiseerd worden. De beschrijvende, esthetische en technologische benadering zijn op zich nuttig en noodzakelijk, doch moeten aangevuld worden met andere benaderingswijzen en deze werden ons tot hertoe alleen maar door Bekaert aangeboden. Hij belicht speciaal de betekenis van de kunst in de maatschappelijke ontwikkeling, de kunst als engagement. Deze zienwijze brengt ook een *andere onderwijsmethode* mee. Bekaert vindt het belangrijk de positieve kenniselementen te leren verwerken en er wetenschappelijk en kritisch over na te denken ... en dit kan maar in de *werkcolleges*.

Het staat bovendien vast dat de Heer Bekaert wel zeker *bekwaam* is in zijn vak. Dit bewijzen de aangeboden leeropdrachten in het

buitenland, zijn vele hooggewaardeerde publicaties en de toekenning van de internationale prijs voor architectuurkritiek aan hem

En toch wil de K.U.L. hem niet vestbenoemen als 'docent'. Reeds 10 jaar is Bekaert assistent, is hij goed genoeg om dat werk te doen en moet hij wel de plichten van een prof vervullen maar geniet hij niet van de mogelijkheid en rechten.

In '74 vroeg hij zijn doktoraat aan op basis van zijn *publicaties*, wat vereist was om vastbenoemd docent te kunnen worden. De doktoraatscommissie *weigert* hem dit om redenen die hij nimmer vernomen heeft. Wel is het duidelijk dat vele proffen zijn vernieuwende visie en zijn werkmethode *afkeuren*. Later is men gaan inzien dat men zich toen vergist heeft en dit jaar wenste men hem *adekwatie* met een doktoraat toe te kennen - een uitzonderlijke benoemingswijze waarbij geen doktoraat vereist is - doch de regeringscommissaris vond dit niet wettelijk en stelde zijn veto. Men stelde dan voor hem opnieuw te laten doktoreren op basis van zijn publicaties, net als in '74. Er is sindsdien maar één - minder belangrijke - publicatie bijgekomen, maar men zou de doktoraatscommissie anders samenstellen en dan zou het er kunnen inzitten dat hij wellicht wel wetenschappelijk genoeg bevonden wordt voor een doktorstitel. Maar als het op zo'n komische manier moest, hoefde het voor Bekaert niet meer, en dus nam hij ontslag.

En wat kan er nu nog gebeuren? Langs juridische weg valt er niet veel hulp meer te verwachten ... zelfs op mogelijke precedenten kan men niet terugvallen ... het hangt dus volledig af van de wil van de universitaire overheid om hem op basis van equivalentie te benoemen. De Heer Bekaert is niet van plan nog eens het spelletje van '74 over te doen aangezien hij daar geen al te beste ervaringen aan over gehouden heeft.

De studenten Kunstwetenschap, Archeologie en Musikologie (KWAM)

UIT ONZE FAKULTEIT

In *Theologie* is men druk doende het recycling- of te kringloop-papier aan onze unief ingang te laten vinden. Sommige faculteitskringen haptten reeds toe en maken verslagen en kringbladjes op dat grijze papier ... doch, het blad van de theologie-studenten *Iteca* wordt nog steeds op gewoon papier gestencild!

En *KWAM* kwam, zag en overwon, want na veel gepalaber kregen ze een secretariaatslokaaltje op de 4 de verdieping van het Kremlin. Maar de telefoon mogen ze niet gebruiken en de Kwammers houden zich aan de afspraken.

Hun departementsvoorzitter *Carlo Heyman* (ja, die van het Davidsfonds) betreurt het dat er geen reactie kwam van de Vlaamse studenten op het jongste FDF-congres. Waar is de tijd van die sociaal-Vlaamse strijd naar toe!

De *Biologie*-bonzen zullen het antwoord eveneens schuldig blijven. Waarschijnlijk zijn die wat jaloers geworden op de heerlijke BIOS-etentjes want geregeld kan je hen 's zaterdags in Alma II zien eten en horen luidrechtig praten. Volgende keer neem ik mijn afzuigerapparaatje mee!

Twee weken terug werd *Medica* wederom gedwongen actie te voeren tegen de nieuwe plannen rond de huisartsenopleiding. Wat zal het worden: studieduurverlenging, verplichte dure bijscholing of een toegangsbeperking ... De Sommer en Wynen zullen het wel zeggen. En dan te bedenken dat de geneeskunde-studenten dra weer examens mogen afleggen!

Landbouw-prof H. Verachert pleit sterk voor een reëel tweesemestersysteem; hij draagt het polyvalent kandidatuuronderwijs niet zo erg in zijn hart en is er voor dat de studiebeurzen door studieleningen vervangen worden - tenminste vanaf de 2de kandidatuur. Wat die man al niet durft zeggen!

Iets heel anders nu. De *Vlaamse Leergangen* hebben wat van hun mooie pluimpjes verloren en willen daar nu wat aan gaan doen. Ze contacteerden reeds de stu-

dentenverantwoordelijken van de faculteitskringen en zullen opnieuw proberen wat voeling te krijgen met het studentenmilieu. In februari '78 houden ze een symposium over de "Werkloosheid onder Academici" ... Als ze maar niet M.Eyskens uitnodigen want die had laatst in de Grote Aula niet veel nieuws te vertellen.

De "fietspadenactie" van de *Heverlese kringen* mondt nu uit in een brief aan de Leuvense politici, de Heverlese decanen en aan de Rector. Ze vragen o.m. de aanpassing van de voetgangers en fietserstunnel onder de Teruurse Vest, de herasfaltering van het fietspad langs de Kardinale Mercierlaan en het doortrekken van het fietspad langsheen de Celestijnenlaan. En dat moet niet noodzakelijk in het 'rood', zoals tussen Tiense en Naamse Poort!

Even overwippen naar Gent. Daar zullen de laatstejaars-*tandheelkunde* dit jaar geen diploma bekomen. De faculteitsraad oordeelde immers dat de studenten op dit ogenblik slechts 1/10 van de voorziene opleiding krijgen en daarom vindt zij het niet verantwoord aan die mensen een diploma toe te kennen. Of de betrokken studenten dat zullen appreciëren valt nog af te wachten. Leuven moet vooralsnog geen vrees hebben ... daar komen binnenkort 35 stoelen bij en is het aantal eerstejaars in tandheelkunde dit jaar gedaald.

Kwatongen beweren dat de doop in *Landbouw* dit jaar alleshalve was ... maar 'de gustibus et ... non disputandum est'!

K T I V I T I P S

Info- en Kultuurkrant van de Kultuurraad der Leuvense Studenten

VEERTIENDAAGS TIJDSCHRIFT
BIJVOEGSEL VETO

JAARGANG 4 - NR. 5.
28 november

REDAKTIE & ADMINISTRATIE:
't STUC - E. VAN EVENSTRAAT 20
3000 LEUVEN
tel. 016/22.44.38

KATHEATER PINOKKIO

Pinokkio:
Zaterdag 3 december, 14.30 u. Org. Kultuur-
raad. (30,-)

Na een aantal stukken voor volwassenen ge-
maakt en gespeeld te hebben, hadden de spelers
van het Katheater erg veel zin een stuk voor
kinderen te maken. Maar dan een stuk waarbij
voor de kinderen erg veel te zien valt.

Eerst dachten ze nog zelf een verhaal te
schrijven, maar tenslotte kozen ze toch voor
Pinokkio, omdat in dat boek alles zat wat ze
wilden gebruiken.

Want wie Pinokkio gelezen heeft, weet dat er
ontzettend veel in gebeurt. Verdrietige din-
gen, leuke, spannende en gekke dingen.

"De prachtige, exentrieke verteltrant van de
schrijver Collodi, weet het Katheater over te
brengen in al even ongewone als adembenemende
moois taferelen. De humor en de ironie van
Collodi worden uitstekend overgeplaatst naar
de scène. De meest onmogelijke fantasieën van
de schrijver worden op een verbluffende, ont-
stellende wijze uitgebeeld.

Het Katheater dat een stevige reputatie geniet
als expressief avant-gardetheater, weet meteen
de juiste toets te treffen: voortdurend wordt
met veel behendigheid en feeling naar de kin-
deren toespeeld en worden de kinderen in het
gebeuren betrokken, zonder dat dit uitloopt op
een goedbedoelde puinhoop.

"Een heel andere Pinokkio dan we gewoon zijn,
schreef Tilly Stuckens in De Standaard. Een
mooier sinterklaasgeschenk is ondenkbaar."
En een unanieme Nederlandse pers bestempelde
dit stuk als één van de beste kinderstukken
die de laatste jaren verschenen zijn.

THEATER CARROUSEL "niet voor kinderen"

Dinsdag 29 en Woensdag 30 november in 't Stuc
"Niet voor kinderen" door Carrousel uit Am-
sterdam.

"Carrousel speelt voor grote mensen. Ditmaal.
Carrousel speelt voornamelijk voor kinderen
(Ko de Kat en Mimé Twee).

Toen de groep besloot dit seizoen ook een avond-
programma te maken en we zochten naar een the-
ma kwam, gek genoeg, "Het Kind" weer op de 'prop-
pen. Eigenlijk niet zo gek.

Ons werk, ons ambacht is spelen, een bezigheid
waar een kind zich ook de hele dag mee bezig
houdt.

Het leek voor de hand liggend: "spelen" en je
verplaatst in "Het Kind" is een kleine stap.
Van het begin af aan probeerden we verbanden
te zoeken tussen spel van een kind en de "echte"
grote wereld van de grote mensen.

Associatief improviserend vanuit "spel", kwamen
wij tenslotte tot "Niet voor Kinderen".

We spelen kinderen die spelen. Te zien is, dat
spel nooit op zich zelf staat; dat spel volgens
de spelregels vaak gebaat is met een valsspeler;
dat spel volgens de fantasie een werkelijk-
heid is en niet tegenover elkaar hoeft te staan.
Dat spel vaak mensens is; dat een kind ook maar
een mens is.

Carrousel maakt stukken op basis van improvi-
saties vanuit zelfbedachte thema's en situaties.
De voorstelling bestaat uit een serie niet te
lange scènes waarin spelletjes spelen centraal
staat: fantasie en werkelijkheid op een meestal
onbevengende manier door elkaar geknutseld. En
dat levert even aandoenlijke taferelen op als
venijnige acties van een kollektief kleine et-
tertjes. Opvallend is het gevoel waarmee deze
groep jonge acteurs kinderen uitbeelden en ge-
nuanceerde trekjes geven.

De Nederlandse pers begroette "Niet voor
Kinderen" als een "kleinoodje" in het huidige
toneelrepertoire, zeker niet in de laatste plaats
door de vorm van de voorstelling. Daarbij dient
opgemerkt dat Carrousel bij deze productie be-
geleid is door Helmer Woudenberg van het
Amsterdams Werktheater en zijn invloed en daar-
mee die van 't werktheater is duidelijk aan-
wezig. Evenals bij hun leermeester is er bij
Carrousel een enorme zorg besteed aan het inle-
ven in de te spelen figuren, waardoor er constant
"echte" kinderen over het toneel hobbelen, son-
der dat die slecht gemaakte typetjes worden.
Verder worden toneeltaal, toneelbewegingen en
toneelreacties vervangen door gewone spreek-
taal, gewone bewegingen en gewone reacties,
waardoor er authentiek en tof toneel ontstaat.
Een absolute aanrader voor toneelfans.

"vrijdag"

Op 7 december opvoering van "Vrijdag" van Hugo
Claus. org.: Germaanse.

In het gekende stuk "Vrijdag" van Hugo Claus,
laat de auteur weer eens een brok doodgewoon
alledaags leven zien. Verpakt in een speciale
taal - geen A.B.N. maar ook geen echt dialect.
en met een toch verrassende spanning. Het gaat
hier over 4 personages: man, vrouw, dochter en
buurman uit een arbeidersmilieu, waarvan
hier een stuk uit hun leven geprojecteerd
wordt.

Het spel begint wanneer Georges Vermeersch -
onverwacht en dus te vroeg - terugkeert uit
de gevangenis. Hij werd veroordeeld wegens in-
cestueuze handelingen met zijn dochter Chris-
tiane. Tijdens zijn gevangenschap heeft zijn
vrouw Jeanne het aangelegd met de ongehuwde
buurman Erik, en uit hun verhouding is een kind
geboren. Nu laat de auteur de gedragingen zien
van de betrokken personages, en in het derde
bedrijf, in flash-back, wat er gebeurde tussen
vader en dochter. Het zijn eigenlijk primitieve
mensen of eerder nog primairen die anders
redeneren dan normale mensen. Zij zijn niet gek
Zij reageren alleen anders, maar toch zijn zij
echt. Georges Vermeersch moet gedurende zijn
gevangenschap wel iets of wat geestelijk ge-
schokt worden zijn. Jeanne, zijn echtgenote
is eerder de vrouw die zonder man niet kan le-
ven. De dochter is als haar moeder maar provo-
ceert meer, terwijl de buurman Erik een profi-
teur is, een man die neemt wat hij krijgen kan,
maar ook schijnbaar wel voor de gevolgen wil
instaan.

Wij hebben hier slechts getracht de vier per-
sonages die Claus op het toneel zet te schet-
sen. Om te weten wat er verder gebeurt in het
stuk moet de toeschouwer zelf maar komen kij-
ken. Het loont wel de moeite. Zowel de regie
als de spelkwaliteit van de acteurs zijn meer
dan behoorlijk. Theater podium mag van nu af
wel degelijk meer op de professionele toer
gaan.

maandag 31

20.00 u: Film: Shirins bruiloft, van H. Sanders.
in Aud. Ves. Org. Isol en Bevrijdingsfilms, (30,-)

Kindermusical: HELPI IK WIN EEN MIJLJOEN.
in 't Stuc. Org. Skal.

20.00 u: Vormingsvergadering: De Nieuwe Brug,
in 't Stuc.

20.00 u: Vergadering: Transendentale meditatie,
in 't Stuc.

20.00 u: Vergadering: 11 11 11

10.00 u tot 16.00u: Tentoonstelling: Visserleven in werk van P. Van Humberck en M. Piron.

in Provinciaal Museum, Mechelse stw. 108,

20.00 u: Inleidende les in het Marxisme: "Twee tegengestelde wereldbeschouwingen",
in 't Stuc. Org. De Nieuwe Brug.

woensdag 30

20.30 u: THEATER CARROUSEL (Amsterdam): "NIET VOOR KINDEREN",
in 't Stuc. Org. Kultuurraad, (80,- 80,-)

20.15 u: tonel: SIZME BANIS IS OODOO, door B. K.T. (Dirk Buysse en Ronnie Commissaris) van Athol Fugard,
in 't Kersouwe.

20.00 u: Konferentiabab: De theorie van de 3 werelden en de strategie van de wereldrevolutie,
in de Valk. Org. Amada.

14.00 u: Seminarie: Schumacher (Brits econoomist),
in recreatiecentrum Arenberg (Alma III). Org. Werkgp. Technologie.

20.00 u: Basiscursus Marxistische economie, in handelskot, lok 02. 04. Org. Polek.

20.00 u: Debat: Vlaanderen na het Egmontakkoord m.m.v. Schiltz, Deels e.s.,
in de Grote Aula. Org. VNSU.

20.00 u: Debat: Hoe potent is de vlaamse leeuw, m.m.v. Jos De Braebender, Pol Van Caneghem,
in klein aud. De Valk. Org. Werkgroep

20.00 u: Debat: Onderwijs,
in de Valk. Org. Skal.

dinsdag 29

20.30 u: THEATER CARROUSEL (Amsterdam): "NIET VOOR KINDEREN",
in 't Stuc. Org. Kultuurraad, (80,- 80,-)

20.00 u en 22.15 u: Filmforum Heverlee: DOKTER PULDER ZAAIT PAPAVERS",
in Studentenhome Ter Bank (Cafetajnenlaan). Org. Kultuurraad en de Heverleese Kringen.

20.00 u: Vergadering: Transendentale meditatie,
in 't Stuc.

20.00 u: Vormingsvergadering AIB,
in 't Stuc.

20.00 u: Vlaams studenten zongfeest met JEF ELBERS, koor en verbondsfanfare,
in de Grote Aula. Org. KVM.

20.30 u: ROCK-JEZZ: CAMELEON,
in de jazz zolder van de Blauwe Schuit. Org. De Blauwe Schuit.

20.00 u: Basiscursus Marxistische economie, in handelskot, lok. 02.04. Org. Polek.

9.00 u en 14.00 u: Jeugdtonel: IVAN DE VROLIJKE FLUITSPELER,
in de stedsschouwburg.

20.00 u: Film en Debat: "Wallraf in Bildzeitung",
in aud. 1 (comp. Soc. wet.) m.m.v. de cineast. Org. De Andere film, Leuven.

donderdag 4

20.00 u: Debat: ONDERWIJS,
in De Valk. Org. Skal.

20.30 u: Tonel: DE KLEINE PRINS, van A. de Saint-Exupéry, door De Reynaertghesellen,
in Reynaert Theater Melpertuus, 100,-.

20.00 u: Vergadering AIB,
in 't Stuc.

20.00 u: FREE PODIUM VRS,
in 't Stuc.

20.00 u: Ontstaan en ontwikkeling van het Trotskisme, door Mark Lebruyne,

vrijdag 2

20.30 u: Tonel: DE KLEINE PRINS, van A. de Saint-Exupéry, door de Reynaertghesellen,
in Reynaert Theater Melpertuus, 100,-.

VAN vandaag tot en met dinsdag 8:
Filmbespreking rond Ingmar Bergman, o.l.v. J. De Visser,
in De Bron, Koetsweg 122 te Kessel-Lo.

20.00 u: DE STRANGERS,
in de stedsschouwburg.

zondag 4

11.00 u: LE PAUVRE MATELOT van Darius Milhaud door het instrumentaal Solistenensemble van het K.M.C. Brussel o.l.v. Ronald Zolman
in de gotische zaal van het stedhuis Leuven.

20.00 u: Tonel: BLOEMEN VOOR DOROTHY, door Kon. Leuv. Tonel,
in de stedsschouwburg van Leuven.

20.30 u: TK-SJANTANT met Mich Verbelen kwartett bestaande uit Johan Verminen, Jean Blaute, Raymond Van Het Groenewoud, Firmin Timmermans en Mich Verbelen (51), v.v.v.
in Auditorium K aan de Celestijnenlaan. Org. VTK. (60,- 70,-) op de dag zelf: 80,- 90,-)

20.30 u: "Normen en beleving" met P. Nijs en E. Roosens,
in Kessel, lok. OO.II. Org. Med. Centr. vr studenten.

dinsdag 6

20.30 u: Folk:VIN GARBUIT,
in 't Stuc. Org. Kultuurraad.(40,- 60,-)

20.00 u en 22.15 u Filmforum Heverlee: VIN-CENT FRANCOIS: PAUL ET LES AUTRES,
in Studentenhoeve Ter Bank (Celestijnenlaan) Org. Kultuurraad en de Heverleess kringen. (40,-)

20.00 u: JOHN CALE,
in de Grote Aula. Org. Skel. (150,- 170,-)

20.00 u: Solistencorndoor de kandidaat-laureaten instrumenten en zang van het Lemmensinstituut.
in de concertzaal van het Lemmensinstituut. (100 - 70,-)

20.30 u: Jazz: IMPULSE,
in de jazz zolder van de Blaauwe Schuit. Org. de Blaauwe Schuit.

20.00 u: Konferentie: DE SITUATIE IN DE DUITSE BONNENREPUBLIEK, met sprekers uit Duitsland,
in de Valk. Org. Stichting Leon Lessli.

20.00 u: Vormingsvergadering AIB studenten,
in 't Stuc.

vrijdag 9

21.00 u: KAFFEE SJANTANT
met Ludo Koninck en Co. in 't Stuc.(gratis)

20.00 u: toneel: Ik een beetje meer dan jij,
door Jao Bethencourt, met Lex Goudsmit, Sylvia De Leur en Willy Van Heesvelde,
in de stadsschouwburg van Leuven.

zaterdag 10

20.00 u: Operette:"Als de lentebloesems bloeien", Robert Stolz, door Kon. Gildebon-den Antwerpen,
in de stadsschouwburg van Leuven.

zaterdag 3

14.30 u: Toneel voor kinderen: KATHEATER: PINKKID,
in't Stuc. Org. Kultuurraad. (30,-)

maandag 5

20.00 u en 22.15 u: Film: FREAKS van Tod Browning,
in 't Stuc. Org. Kultuurraad.(40,- 60,-)

20.00 u: Inleidende les in het Marxisme: De idealistische levensbeschouwing,
in 't Stuc. Org. De Nieuwe Brug.

Vanaf Vandaag tot en met donderdag 8: Kerstcursus expressie: spelende methodieken voor opvoedend personeel,
in Kessel-Lo. Org. Stichting Lodewijk de Reet.

woensdag 7

20.30 u: Toneel: THEATER PODIUM: VRIJDAG van Hugo Claus,
in 't Stuc. Org. Germania.

20.00 u: Universiteitsconcert: Montserrat Alavdra, Clara Bonaldi en Luciano Sgrizzi,
in de Grote Aula.

20.00 u: Marxistische vormingscyclus: HET HISTORISCH MATERIALISME,
in 't Stuc.

20.00 u: Toneel: LES MAINS SALES, met Paul Guers, Yves Marie Maurin,
in de stadsschouwburg van Leuven.

20.15 u: Toneel: SIJZE BANSI IS DOOD, van Athol Fugard, door BKT (Dirk Buyse en Ron-nie Commissaris),
in 't Kersouwke.

(40,-)

Vormingsvergadering

van
CENT, FRANCOIS,

zondag 11

15.00 u: Poppentheater:"Zororo, de gemaakerde kwibus", door 't Ajuntje uit Aalst,
in 't Kersouwke, Hallengang.

maandag 12

20.00 u: Film:"Aguirre" Org. Kultuur.
"de dubbele dag"Org. Isol.Sevr.
films
in 't stuc.

donderdag 8

20.30 u: BRT CONCERT: ATMOSFEERMUZIEK MET GAVIN BRYARS, CHRISTOPHER HOBBS EN JON WHITE,
in 't Stuc. Org. Kultuurraad en de BRT.

20.00 u: Mime en clownavond: LONDON MIME THEATER met de mime-clown NOLA RAE,
in de Vlaamse Leergangen (theaterzaal). Org. KVVW.

20.30 u: "Feiten en toestanden"(inform.avond. i.v.m. studenten en seksualiteit) met W. Du-mon en A. Geeraert,
in de valk,lok. OO.11. Org. med.cent.vr. studenten.

20.00u: De Tindemans-stichting voor Europa, door Prof. H. Brugmans,
in de kleine Aula. Org. Europekring.

FILM in 't stuc

5 december Filmprojectie: "Freaks" van Tod Browning.
projectie om 20 en 22.30uur. in 't Stuc.

Het verhaal speelt zich af in een circus. De artiesten zijn in twee kampen verdeeld en misprijzen elkaar. Enerzijds het kamp van de "normaal gevormde mensen" met de traditionele trapezisten, paardrijders enz... en anderzijds de "lilliputters", die uiteraard de attractie zijn van het circus. In dit wereldje probeert een van de "dwergjes" het hof te maken aan een mooie koorddanseres, die natuurlijk prompt weigert ... tot op de dag dat ze verneemt dat "haar dwergje" een grote erfenis heeft gekregen. Hierop volgt een gruwelijk verhaal van liefde en wraak waar de protagonist een surrealistisch aandoende bevolking zijn van allerlei mismaakte, misvormde of verminkte lichamen. Ondanks deze bijna onuithoudbare show van gruwel en lelijkheid is FREAKS toch de film-geschiedenis ingegaan als een meesterwerk van poëtische en tedere fresco's.

12 december: AGUIRRE der Zorn Gottes.
Filmprojecties om 20 en 22.30uur in 't Stuc.

In een kinderboek maakte Werner Herzog voor het eerst kennis met de naam Don Lope de Aguirre, een Spaanse Edelman die deel uitmaakte van Pizarro's expeditie en die, in de film, ten onder gaat op zoek naar een fabuleus rijk, Eldorado.
Aguirre der Zorn Gottes lijkt ogenschijnlijk een minutieus opgebouwde historische rekonstruktie. Niets is echter minder waar. Aguirre, die naar de Spaanse koning schreef om hem van al zijn rechten vervallen te verklaren, heeft noch Eldorado, noch roem bereikt, enkel de hel. Een groene hel: het verraderlijke water van de stroom en de vijandelijke dichtheid van het oerwoud. In de hel begint Herzogs film.
De film verbaast vanaf de eerste beelden. Hij is opgebouwd als een spektakulair klassiek werk met een rechtlijnige afwikkeling. Het neemt je langzaam maar zeker in zijn greep en laat je niet meer los tot het eindbeeld, en zelfs daarna. Want de betovering die ervan uitgaat, blijft voortleven zelfs na afloop van de laatste sekvens, de achtergelaten conquistador op het vlot in het eindeloze groen.
Zoals Herzog filmt, kun je als toeschouwer niet rustig en vanop afstand toekijken. Herzog trekt dan ook nooit een mooi afgebakende grens tussen het reële en het irreële. Elk van zijn films is een reis doorheen het ingebeelde.

De Andere Film Leuven stelt voor: Vermond, en onder een valse naam, Hans Esser, drong de bekende Duitse journalist Günther Walraff* (zie reportage HUMO), binnen de redactie van het sensationeel dagblad BILD, om op die manier van binnenuit een beeld te krijgen van de methodes die dergelijke pers erop nahoudt: het vervalsen van interviews, bijwerken van de werkelijkheid, doorzwijgen, vervormen, verdraaien, verkrachten ...

Een deel van de activiteiten van Walraff werd onder het mom van een reportage over Bild verfilmd door Jörg Freiherr. In deze film getuigt Walraff o.m. hoe hij uiteindelijk zelf bijna de sensatiebloedhond Hans Esser werd, in het verstikkende milieu van de Bild-redactie. Verder zien we hem een reportage maken over een vrouwelijke karateka, werklozen, tuinkabouters. Deze film werd reeds uitgezonden door de Nederlandse en Zweedse televisie en hoewel aangekondigd, plotseling teruggetrokken door de BRt; in Duitsland werd hij verboden.
De vertoning gaat door op dinsdag 29 november om 20u. in het auditorium Sociale Wetenschappen 1 (AP 1) (naast 't Stuc). Er is een inleiding voorzien door Jörg Freiherr, en achteraf volgt er een debat met prof. Boone en, onder voorbehoud, Herman De Coninck (HUMO) en Luk Laysen (WDR).
We vertonen een Duitstalige versie (er is geen andere), Nederlands ingesproken.

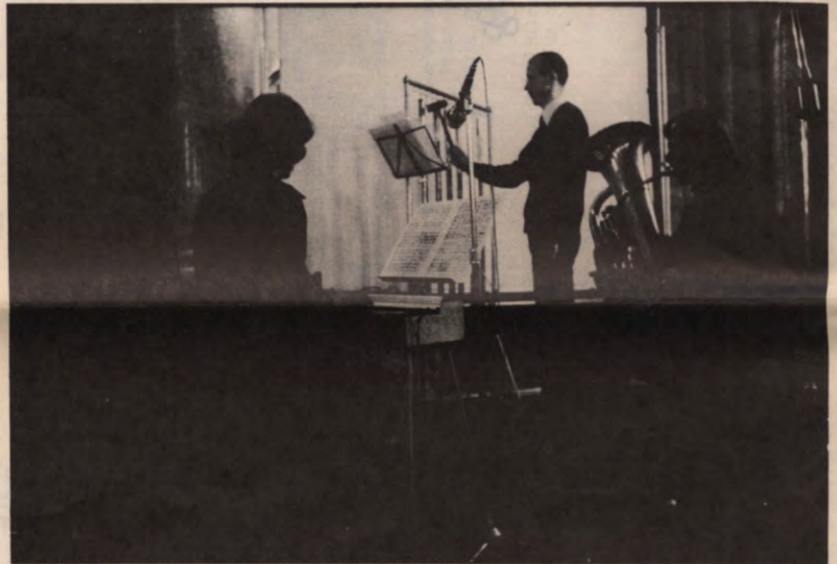
* Günther Walraff schreef o.m. ongewenste reportages, Het gewone kapitalisme, Bild.

konserthen

Konsert op 8 december met GAVIN BRYARS, CHRISTOPHER HOBBS en JOHN WHITE.

Dit Engels trio speelt geen jazz, geen klassiek, geen pop! Wel rustige sfeermuziek.
Het programma dat Bryar's groep vertolkt mag representatief worden geacht voor de nieuwe stromingen in de actuele Britse muziek. Bryars wil met al dan niet konventionele instrumenten (piano's - gitaren - allerlei perkussie-instrumenten, enz ...) voornamelijk een muzikale sfeer opbouwen waarbij de rust en de muzikale fijngevoeligheid in sterke mate aanwezig zijn. Dit ensemble was reeds vorig jaar te gast in Antwerpen tijdens het Internationaal festival van de nieuwe muziek (12 tot 15 mei 1976). Zij traden ook op in de konsertreeks "24 uur communicatie" in de Hall van het Paleis voor Schone Kunsten.
Zij spelen uitsluitend eigen composities in het konsert van 8 december. Wij zijn opnieuw zeer benieuwd om de kwasi-sentimentale, voornamelijk op sfeerschepping gerichte melodische en harmonische pseudo-eenvoud in het werk van Bryars-White-Hobbs te horen.

7 december in de Beurschouwburg te Brussel
8 december in 't Stuc te Leuven.

Gavin Bryars, Christopher Hobbs
en John White.

vin garbutt

Als je met Vin Garbutt praat zou je nooit denken dat hij in staat is om krachtige songs te schrijven. Hij spreekt echter veel duidelijker in zijn liedjes dan in een gewoon gesprek. Hij is een groot humorist die een gezonde lach én een stevige pint waardeert.

Vin heeft enkele uitgesproken interessepunten: hij schrijft over het bewaren van de natuur en het erfgoed (The Valley of Tees en The Streets of Staithes). Verder schrijft hij nog over het geweld in de wereld; naar aanleiding van de problemen in Ulster schreef hij Mr Gunman.

April 1969 vertrekt hij op buskervakantie (busker: straatzanger) naar Frankrijk, Spanje en Gibraltar. Sinds die dag heeft hij steeds zijn boterham verdiend met folk-muziek. Na zijn terugkeer kreeg hij een plaats in The Fettleers.

Garbutt is een fantastisch muzikant. Met groot gemak speelt hij gitaar, piccolo en tin whistle. "Er moet iets gebeuren om mij liedjes te doen schrijven", zegt hij, "ik kan toch niet schrijven over de windmolens in mijn hoofd".

Hij componeerde eveneens een ruim aantal reels

en hornpipes. Zijn laatste liedjes hebben aangevoeld dat hij soms verrassend poëtisch kan zijn. Zijn Keltische afkomst is duidelijk merkbaar zowel in zijn lyriek als in zijn melodieën.

Vin Garbutt is één van die artiesten die je niet alleen gehoord moet hebben, maar tevens gezien. Hij behoort ongetwijfeld tot de beste live-artiesten van de huidige folkwereld. Op de vraag waarom hij zich niet enkel toespit op zijn eigen nummers zegt hij: "omdat ik van traditionele muziek hou".

Opgelet op dinsdag 13 december optreden van de Franse folkartiest PIERRE BENSUSAN. Een optreden om niet te missen!!!

kaffee chankrant

met Ludo Koninckx en Co.

TENTOONSTELLING

CREACT '77: JONGERENWERK, 'n onervarenheid, maar toch 'n charme.

"De methode waarop we tewerk zouden gaan werd als volgt bepaald: elk jaar zouden er een aantal prijzen uitgeschreven worden. In de hoop dit jaar voor jaar verder te kunnen uitbreiden. Deze prijzen zouden uitgereikt worden te samen met andere festiviteiten, geïmponeerd gaande met een "hescheppen van het dorp in een mystieke sfeer". We begonnen bescheiden met een prijs voor schilderkunst, poëzie en podiummuziek. Door een te stugge houding van het Maaseikse stadsbestuur en ongeveer alle culturele verenigingen, werd het ons onmogelijk gemaakt aan de geplande uitwerking die aandacht te geven die ze verdiende.

De organisatie werd tenslotte hoofdzakelijk verricht door een jeugdclub en enkele enthousiaste jongeren die een roddelcampagne in de stad moesten trotseren.
Met veel verlies is de eerste Creact-dag doorgegaan. Maar eindelijk hebben zich bekwame sponsors en gezaghebbende figuren achter het project geschaard zodat we de toekomst met meer vertrouwen kunnen tegemoet gaan. De moeilijkste stap is gezet.

Wat de prijs voor schilderkunst betreft: deze haalde verweg de meeste inzendingen en haalde een hoog peil. Zij omvat ongeveer alle genres die op dit ogenblik in de schilderkunst aan bod komen.

Bij een bezoek aan de tentoonstelling zullen wij in een aparte folder hierop terugkomen." (de organisatoren van Creact)

WAPENHANDEL: TUSSEN WOORD EN DAAD

In februari van dit jaar werd het Komitee tegen de Wapenhandel opgericht; Veto nr. 19 en 21 van vorige jaargang bracht hierover informatie. Ondertussen zal je de affiche wel bekend zijn; en mogelijkheden om aan de weet te komen waarover het allemaal gaat, worden er voortdurend geboden (o.m. een info-week door Elcker-Iok-Lewen). De aktie blijft doorgaan; zowel op nationaal als op regionaal vlak. En ook op fakultair gebied. Vooral de fakulteitskring Theologie laat van zich spreken. Onderstaand artikel komt van daaruit.

Vanuit de studenten en enkele proffen uit Theologie werd nl. tijdens de vakantie een "Open brief" naar de regering gestuurd. De studenten vroegen aan de fakulteitsraad deze "open brief" te ondertekenen. Hoe daarop gereageerd werd, geeft het artikel weer. De redaktie verkoos dit artikel op te nemen omdat het enerzijds een vlijmscherpe veroordeling inhoudt van de hypokrisie die tussen woord en daad staat, en anderzijds omdat het nogmaals duidelijk maakt wat de betekenis is van de aktie tegen de wapenhandel.

Dit artikel is ontstaan op een tot kookpunt gebracht idealisme vermengd met 50% onmacht, in een vuurvaste schotel van hypokrisie en inkonsekwentie, nl. deze van de fakulteit.

HET OFFICIEEL VERSLAG...

Officieel verslag van de fakulteitsraad:

"De raad neemt kennis van het dossier dat terzake werd voorbereid. Bij de bespreking bleek dat men zich zeker verheugde dat de studenten zich voor deze zaak inzetten. Men betwijfelde het alleen maar of die vorm van het voorstel wel aangepast was aan de omstandigheden. Vooreerst wijst men erop dat het publiceren van de motie op dit ogenblik weinig meer effect zou hebben dan wat bij de vorige aktie op 't einde van het akademiejaar reeds bereikt werd. Daarnaast vindt men

Vorige ITEKA (1) eindigde ik: "We laten het trouwens niet los en zullen op de fakulteitsraad aandringen op een (tweede) serieuze verklaring of motie over deze problemen."

dat een meer diepgaand onderzoek meer in overeenstemming zou zijn met de academische aard van de vergadering; zo zou meer aandacht moeten besteed worden aan de complexiteit van het probleem en de positieve elementen die reeds aanwezig zijn. Daarom stelt men voor dat de afdeling moraaltheologie zo mogelijk een of ander element op haar programma zou nemen, terwijl dit jaar reeds in het proseminarie moraaltheologie deze problematiek zou kunnen uitgediept worden. De studentenvertegenwoordigers aanvaarden deze regeling."

OP DE KEPER BESCHOUWD

Laten we na dit eerder sober en algemeen verslag een wat onwetenschappelijker verhaaltje opzetten over die bewuste fakulteitsraad.

Kennis genomen van dit verslag spijt het mij ten zeerste dat professoren zich niet inzetten voor deze zaak en blijkbaar de aktualiteit niet volgen. Evenmin als tegenover wapenhandel en ontwikkelingsamenwerking de (overgrote meerderheid der) professoren het niet nodig vonden hun standpunt te bepalen, laat staan bekend te maken tegenover: neutronenbom, Zuid-Afrika, folteringen, martelingen, uitbuiting, toenemend geweld, opkomend nieuw-fascisme, Berufsverbote, statuut van het Katholiek onderwijs en ga zo nog maar een paar lijnen door. Met deze kwestie wil de fakulteitsraad liever niet te maken hebben. Toch is het duidelijk dat geen standpunt innemen, opteren is voor het bestaande, passief meewerken is aan het instandhouden van dit onrecht, deze uitbuiting en onderdrukking. In een verantwoordelijkheidsmoraal zijn wij ook verantwoordelijk voor wat we niet doen, of nalaten te doen. Tevens is het ook duidelijk dat de fakulteit Theologie naast het episkopaat in Vlaanderen een van de instanties is die een enorme invloed kan uitoefenen op de kristenen en de wijze van kristen-zijn. Het enige waarmee onze (gefrustreerde!) celibatairen nog durven of willen naar buiten komen is seksuele moraal. (Daarmee sust men zijn eigen geweten op dat gebied en kwetst men zijn politieke vrienden niet.)

En wat de tekst van het verslag aangaat.

"Een nieuw dokument zou weinig meer effect hebben dan vorige aktie". Het gaat ons niet om veel meer effect dan vorige aktie, wel om verscheidene keren

hetzelfde effect. Of meent dit o zo wetenschappelijk gezelschap dat met een briefje van Theologie de regering nu plots lat doen wat ze al twintig jaar weigert? Zalig de armen van geest... Het is wel frappant dat proffen ons komen leren, bewijzen, laten aanvoelen dat Jezus van Nazareth deg in dag uit opkwam voor gerechtigheid, hiervoor gevestigde waarden op de kop zette en dit met zijn leven moest bekopen; proffen die zichzelf priester (blijven) noemen, volgeling, die naar van Christus Jezus en dus van de minste van onze broeders. Dat die proffen het al veel te veel vinden dat hun naam tweemaal op 4 maand in verband zou worden gebracht met een protest tegen wapenhandel. (Of hoe kleinzerig de geestelijke elite van het kristendom geworden is.)

"Niet academisch niveau, een diepgaander onderzoek is wenselijk."

"Het is spijtig dat studenten zo iets simplistisch willen voorleggen." (2)

"Elke K.W.B.-afdeling kan zo'n dokument uitgeven." (2)

Hoera voor die K.W.B.-groep; zij doen meer dan de hooggeleerde heren van de fakulteitsraad Theologie.

Waarop wacht deze laatste trouwens (al jaren...) om eens een deftig dokument uit te geven? Dat dan (hopelijk) wel wetenschappelijk is en (nog hopelijker) nog steeds leesbaar is voor die K.W.B.-afdeling. Onze dierbare professoren laten echter liever het werk over aan studentjes, die men toch nooit ernstig moet nemen. Er is trouwens de wet der negativiteit die zegt dat afbreken gemakkelijker is dan opbouwen.

"Aan de complexiteit moet meer aandacht besteed worden." Zelfs in de samenvattende motie

staat: "Wij beseffen de complexiteit van de economische toestand en de moeilijkheid een consensus te vinden onder partijen met verschillende strekking..." "Daarboven moet er een studiekommis-sie opgericht worden die de omschakelingsmogelijkheden van de Belgische wapenindustrie ernstig onderzoekt.

In de "Open Brief" wordt dit nog duidelijker uitgewerkt (Ik schreef al hoe ernstig studenten genomen worden). Wij vragen niet beter dan dat er een serieuze studie over economisch mogelijk-of onmogelijkheden gemaakt wordt. Immers, zolang die studie (die men nu weigert te maken) er niet is, zullen mensen met een mentaliteit als sommige moraaltheologen steeds elk initiatief terzake de grond inboren door te schermen met complexiteit, economische en technische moeilijkheden... Dat de omschakeling juist door specialisten moet bestudeerd worden, benadrukken wij ook; wij hebben niet de pretentie dit aan te kunnen. Daarom blijven wij op het niveau van protest tegen de huidige situatie.

Kunnen wij geen economisch-technisch plan uitwerken, dan kan er toch dit over gezegd worden: *omshakeling is geen onoplosbaar probleem ALS men WIL.*

Elk economisch systeem is voortdurend in omschakeling of het gaat kapot. Vergelijk de handels-economie in het Romeinse Rijk met nu, de landbouw in de Middeleeuwen, met 100 jaar geleden, met nu... De mensen die op de stoom-tram werkten, de chauffeurs, de stokers zijn verdwenen. Op een bepaald moment zijn zij omgeschakeld. Het duidelijkste voorbeeld ligt bij de hand: in België zelf dienen heel de textielsektor en grote delen van de metaalsektor omgeschakeld te worden. Hier gaat het om honderdduizend arbeidsplaatsen. Waarom kan dit niet in de wapenindustrie, die veel minder arbeidsplaatsen omvat?

+ omdat de wapenindustrie winst maakt. En de winst in de moraal van multinationals (ook al worden zij pastoraal begeleid) is belangrijker dan mensenlevens.

+ Omdat de wapenhandel een politieke functie vervult die door geen andere economie zo goed kan vervuld worden; scheppen van afhankelijkheidsrelatie; onderdrukking en uitbuiting van massa mensen.

"Het woord misdadig is een technisch-juridische term en past niet in een protestmotie." (2)

Luk De R.

Maar dat het juist de typische onderdrukingswapens zijn (geweren, machinegeweren, pistolen) die België hoofdzakelijk produceert, dat in Zuid-Afrika, Namibië, Rhodesië, Argentinië, Chili en zoveel andere landen door die wapens mensen onderdrukt worden gehouden of uitgemoord worden is een *technisch-juridische realiteit*.

Natuurlijk zijn er ook de klassieke argumenten die nergens op slaan: de positieve elementen = Salt-besprekingen...; beter oorlog vermijden door internationale verdragen en economische samenwerking, dat België de wapenwedloop niet zal stopzetten en ander gezwam.

Voor de zoveelste keer: het gaat niet om de Belgische defensie; niet om de NATO; niet om besprekingen voor beperking van atoomwapens; niet over het feit dat er altijd oorlog geweest is; niet over het wederzijdse afschrikkingseffect; niet over alles wat men er nog wil bijslieuren. Het gaat in de eerste plaats *om de schandblek op de naam van België, zijnde de wapenleveringen aan de volkever-druckers, uit te wissen. Nu!!!* (3).

Het is het kenmerk van het onvolwassen geweten steeds naar de anderen te verwijzen, steeds de echte problemen te ontwijken of te negeren op welke manier dan ook. Als we onder het mom van leren leven met de zonda, oog hebben voor de agressie bij de mens een schandelijk, misdadige (sic) wapenhandel moeten laten doorgaan, dan kan die moraal voor mij de pot op. Iedereen die met zo'n argumentatie, waarvan je een bloemlezing gehad hebt, nalaat te reageren tegen deze praktijken, is medeplichtig aan de dood van velen en aan de uitbuiting en onderdrukking van nog meer mensen.

Tot slot. Opgenschijnlijk is het voorstel van de fakulteitsraad redelijk; echter:

"de afdeling moraaltheologie zou zo mogelijk een of ander element op haar agenda nemen, terwijl dit jaar reeds in een proseminarie moraal deze problematiek zou kunnen uitgediept worden."

zou: voorwaardelijke wijze, zo mogelijk; wegens 2 opruistelingen, nog doctorende nieuwkomers, enz. is dit NIET mogelijk. een of ander element: zodat er nog genoeg onbesproken kan blijven om een voorbeeld te maken wanneer er een voorstel voor openlijke stellingname komt.

in een proseminarie zou komen: ik heb nog geen aankondiging van een dergelijk seminarie gezien. Enfin, we zijn nog maar november.

1 (één) lichtpunt: enige proffen ondertekenden het 11 november-ma-nifest (4) dat terloops in de professorenzaal was geleegd. Dank aan deze mensen. ■

(1) ITEKA is het blad van de kring Katechetika en Theologis. In het bedoelde nummer werd de "open brief" gepubliceerd (waarvan in Veto 1 jg. 4 p. 4 melding werd gemaakt) en werd erop gewezen dat deze motie voorgelegd zou worden aan de fakulteitsraad van oktober.

(2) uitspraak van prof. Ghoos van de fakulteit Theologie in een seminarie.

(3) Don Helder Camara te Antwerpen in november '76.

(4) Openbaar verspreide motie van het Komitee over de wapenhandel, n. a. v. de herdenking van de Wapenstilstand op 11 november.

MARATHON LEUVEN ANTWERPEN

foto's: Het Laatste Nieuws

Donderdag 10 november. Na een week regen en wind, is het vandaag prima weer. Precies op tijd. Met het gevolg dat er weer honderden studenten/innen op post waren om naar Antwerpen te lopen of te stappen. Om 16.00 vertrekken boven op de Keizersberg 98 mensen met het verbod te lopen. Na vijf kilometer is er al duidelijke afscheiding tussen de wandelaars en de snelwandelaars die een rekordtijd op het oog hebben. Twee uur later worden de lopers losgelaten. Het hele kaffee stinkt naar Algipen en van die dingen. Je beseft meteen: dit is ernst! Voor de meesten tenminste. Wij gauw - met de wagen - naar Mechelen, waar de inschrijvingen al lang bezig zijn. Voordat de stappers hier vertrekken, is de kopgroep van de snelwandelaars uit Leuven al lang

voorbij. Om 19.00 starten de zingende stappers. Hier gaat het duidelijk om gezondheidswandelaars. Bravo. Iets later komt de koploper uit Leuven langs. Een moordend tempo heeft die kerel. Al bijna tien minuten voorsprong op zijn achtervolgers. Om 20.00 vertrekt dan de laatste en grootste groep: de lopers uit Mechelen. Ook hier is het grote ernst: drie man zullen in Antwerpen aankomen vóór 21.00 uur. Doe het maar eens! Gauw naar Antwerpen. Onderweg nog even stoppen om bekenden aan te moedigen. Vanaf half negen beginnen de snelsten aan te komen. Herrie als men zijn spullen niet gauw vindt. En het is weer voorbij. Voor dit jaar.

WERKGROEPEN: ACHTER DE SCHERMEN

Waar is de tijd dat we vol verwachting, maar toch ook een beetje ongerust, uitkeken naar de eerste inschrijvingen voor de werkgroepen. Ongerst omdat we helemaal niet konden voorspellen of er wel voldoende mensen geïnteresseerd zouden zijn in mime of kleibewerking of salondansen of andere denkbare activiteiten. Ongerst ook omdat we nog een serieuze wedloop tegen de tijd moesten leveren voor het gebruiksklaar maken van de ateliers. Het was een sprong in het onbekende.

Nu mogen we heel wat geruster zijn: het werd, zonder overdrijving een succes (soms leek het zelfs meer op een overrompeling...!). De huidige 20 werkgroepen zitten voor het eerste semester "stuc voor stuc" vol. Dat betekent dat er momenteel 582 mensen op de een of andere manier actief zijn. Omdat de vraag groter was dan de oorspronkelijke mogelijkheden, werden in de mate van het mogelijke extra cursussen ingelegd: zo startte er een tweede cursus salondansen, waven, spinnen en wolverven, toneel. Bovendien wordt er nu ook goochelles gegeven door de goochelaar die op de opening van 't Stuc de aanwezigen met zijn kunsten kwam vermaken. Desondanks moest er nog een hele reeks mensen naar huis gestuurd

worden met de troost dat ze volgend semester wel mee kunnen doen want dan starten praktisch alle werkgroepen opnieuw. Sommige werkgroepen zijn zelfs nu al bijna volzet voor het tweede semester.

Het is een hele belevenis om 's avonds door 't Stuc te lopen: het gonst er van de activiteit. Op dinsdagavond bijvoorbeeld komt werkgroep film bijeen, werkgroep klei werkt de potjes van de vorige dag af, de spinnwielen draaien, er wordt getimmerd aan weeframen in het werkatelier, dit tot ergernis van de werkgroep muziek en relax die aan de overzijde van de gang tot ontspanning tracht te komen; er zit wel steeds iemand in de donkere kamer. Ondertussen gaan er nog enkele vergaderingen door, zitten er mensen in de bar en is er wel een of andere produktie aan de gang in de animatiezaal. Ook de werkgroepen buiten 't Stuc draaien volle bak: in de zaal van Home Vesalius gaan er twee danslessen na elkaar door, en in Heverlee leven de primitieve dansers zich uit op het ritme van tamtammuziek.

Je kan je, bij zo'n gamma aan activiteiten, wel voorstellen dat alles niet steeds van een leien dakje loopt. Er gebeuren vaak onverwachte dingen waardoor het boeltje in het honderd

kan lopen: net voor de les zeefdruk hebben de loodgieters de waterafloop van het lokaal afgekoppeld zodat de les niet kan doorgaan; of de goochelaar komt met z'n groep op een dag bijeen zonder eraan te denken dat alle lokalen kunnen volzitten; of de deur van de Vesaliuszaal is op slot en noch de conciërge, noch de sleutel zijn te vinden... Erger is natuurlijk dat een lerares een week voor de start van een cursus forfait geeft, of het feit dat een leraar op het ogenblik van zijn eerste les nog met vakantie is...

Je ken dat allemaal geen kinderziekten noemen: zulke dingen zullen wel nooit helemaal te vermijden zijn. Zoals gezegd beginnen de werkgroepen na de Kerstvakantie opnieuw. We raden iedereen, die iets wil volgen, aan zich *vooraan* op het kantoor van Kultuurraad in te schrijven: een aantal cursussen kunnen immers maar een beperkt aantal mensen opnemen. Het is noch voor jou, noch voor ons plezierig dat we bij de aanvang van de eerste les het teveel aan geïnteresseerden met een kluitje in het riet moeten sturen; maar als we tevoren weten dat er zo'n grote belangstelling is voor een cursus, kunnen we altijd proberen een nieuwe groep te laten starten.

In de meeste gevallen wordt er kursusgeld gevraagd (zolang het Ministerie van Kultuur financieel nog niet tussen wil komen, moet Kultuurraad met haar eigen beperkte middelen proberen de leraars te betalen); enkele werkgroepen kunnen gratis gevolgd worden. Het zou dan ook weer niet mogen gebeuren dat mensen die zich wél op voorhand hebben ingeschreven, gewoon niet komen opdagen zonder verwittiging; ondertussen werden anderen hierdoor doorgestuurd.

We willen nog even herhalen dat de ateliers buiten de cursuslessen voor iedere belangstellende openstaan; men moet wel een steunkaart van Kultuurraad (200 fr) hebben om er gebruik van te kunnen maken.

Dit overzichtje gaf je wellicht een idee van de problemen die er dagelijks rijzen i.v.m. de werkgroepen van Kultuurraad. Alles bijeen lijkt de opzet ons een positief resultaat op te leveren en spoort de belangstelling ons aan om in dezelfde richting verder te werken. Heb je suggesties, positieve of negatieve kritieken, laat het dan weten: we kunnen er alleen maar van leren.

verantwoordelijken
werkgroepen
Kultuurraad

de factis hominibusque*

Rechtzetting. ★ Het uitloperijte van de staking van de gewetensbezwaaarden aan de KULewen was geen eigen initiatief van de Personeelsdienst maar kwam er door het Provinciale Bestuur van Brabant dat zich administratief bezighoudt met de tewerkgestelde gewetensbezwaaarden. ★ Het laatste paragraafje van het bedoelde "hominibusque" blijft echter gelden.

De vraag naar *recyclagepapier* (of heb je liever *kringlooppapier*?) blijft stijgen. ★ In Leuven denken men dan steeds aan dat *grijs gefabriceerd stencilpapier*. Maar dat is slechts *recyclage* in *tweede graad*. ★ voorbeeld van

kringloop in *eerste graad*: het artikel over de Wapenhandel werd getypt op de *binnenkant van open-gesneden gebruikte briefomslagen* op de redactie binnengeleverd.

Eén *ernstige* mededeling. ★ Zoals elk jaar wordt er ook dit *akademiejaar* door de stad Leuven een stadstaks op de *koten* geïnt. Dit gebeurt rond *februari*. Dit bedraagt *600 fr*. ★ Studenten die echter *beursgerechtigd* zijn, krij-

gen *400 fr* terug als ze een *aanvraag met bewijs* inleveren bij de stadsdienst. Voor *peda's* zorgen de *residenten* normaal voor deze formaliteit; voor *koten* nemen *meestal de kotbazen* dit voor hun rekening, maar *kijk* het voor alle zekerheid maar eens na. ★ Maar *gemeenschapshuizers* knopen dit berichtje best in hun *oren of zakdoeken*.

DE STUDENTENREVOLTE: INTERNATIONAAL GEBEUREN

Een tijdje geleden heeft men vanuit Sociale Raad het voorstel gedaan aan de "Verontruste Historici", een progressieve groep binnen Geschiedenis, om enkele aspecten van de studentenrevoltes rond '68 te bestuderen en daarover enkele artikels te schrijven voor Veto. Dit is dan het eerste artikel. Progressieve werkgroepen in andere fakulteiten die zich met deze kwestie willen bezig houden, kunnen elke woensdag contact opnemen met Sociale Raad.

Studentenrevoltes vinden we rond '68 terug in een groot aantal landen, o.a. in de V.S., Frankrijk, Duitsland, Italië, Spanje, Tsjechoslovenië, Egypte... en ook in België. Gedurende de jaren '60 gist het ook in Latijns-Amerika: Brazilië, Ecuador (waar de

studenten de militaire junta helpen omverwerpen in 1966), Argentinië, Columbia, Mexico en Venezuela.

Laten we nu proberen om - vooral in de rijke kapitalistische landen - enkele gemeenschappelijke kenmerken naar voor te halen. (1)

GEMEENSCHAPPELIJKE KENMERKEN

De Studenten vinden meestal de aanleiding voor hun mistevredenheid in een concrete studentenproblematiek, waaraan ze in de beginfase ook het meeste belang hechten. In Spanje en Tsjechoslovenië reageren ze tegen het autoritaire karakter van de studentenorganisaties; inspraak in het onderwijs wordt praktisch overal gebied. In Frankrijk, Duitsland en Tsjechoslovenië zijn de studenten mistevreden over de gebrekkige studievoorzieningen. In de Verenigde Staten laat een enquête over het jaar 1964/65 op evenveel universiteiten acties zien tegen Vietnam (welke men het meest vindt in universiteiten van een hoger niveau, zoals Berkeley) als tegen campus-aangelegenheden.

Na verloop van tijd radicaliseren de studenten. In de Verenigde Staten hebben we vooral de Vietnamdemonstraties (We gaan hier niet in op de hippie-bewegingen en al wat daarmee samenhangt). Die demonstraties vinden we ook dikwijls in andere landen terug. In Frankrijk radicaliseren de studenten nadat - na een reeks studentenacties - de Sorbonne en de unie van Nanterre (een rompuniversiteit in een voorstad van Parijs) gesloten worden. Op 6 en 10 mei leveren ze een bloedige barrikadenslag met de politie die heel Frankrijk in opschudding brengt. Een reeks protestmanifestaties volgen. Jonge arbeiders bezetten hun fabrieken en roepen de algemene staking uit. De kranten- en radioredacties nemen de berichtgeving in eigen hand. De communisten en de vakbonden zijn overrompeld en proberen de fabrieken van de studenten te isoleren. Op 21 mei staakt de helft van de 15 miljoen arbeiders; op 27 mei zijn

RESULTATEN?

Hebben de studentenacties resultaten gekend? Op de universiteiten krijgen de studenten soms wel inspraak. In de verkiezingsuitslagen constateren we op korte termijn een verschuiving naar rechts. Dat toont aan dat de radikale studentenbevolking blijkbaar geen gehoor vond bij de massa van de bevolking, die overigens meer dan eens negatief reageerde op de studentenbeweging. In Frankrijk, waar de studentenacties

VERKLARINGEN

Tenslotte rest ons nog dit fenomeen ergens te verklaren. Waarom hebben net in de jaren '60 de studentenrevoltes zo massaal plaats gehad?

De zgn. "demokratisering van het onderwijs" - veroorzaakt door de stijgende vraag naar kaderpersoneel in de industrie (5) - werd niet voldoende opgevangen aan de universiteit (i.v.m. studievoorzieningen...) (6). Ook werd nu uit andere lagen - vooral de middenklassen - gerekruteerd (7).

er al 10 miljoen stakers. Stillaan krijgen de vakbonden de beweging opnieuw onder controle. Op aandringen van de regering onderhandelen de werkgevers met de bonden. Er worden enkele toegevingen gedaan. De Gaulle tempert de revolutie met succes door eerst een referendum, dan algemene verkiezingen aan te kondigen. Verder vindt er een burgeroorlogachtige mobilisatie plaats van het leger en de gendarmerie.

In Duitsland is de studentenoppositie eveneens maatschappijkritisch gericht. Tramstrafers, opringsuren van warenhuizen, debatten over de atomaire wapening van het leger houdt hen bezig, maar tevens de Derde Wereld, o.a. Algerije, Kongo en vooral Vietnam. Maar terwijl hun hulp aan DDR-studenten en vluchtelingen, en hun protesten in verband met de Hongaarse opstand, Suez, en de bouw van de Berlijnse muur in 1961 welwillend werden getolereerd, reageert de publieke opinie tegen politieke activiteit in verband met Tjombé, Vietnam of de Shaj van Perzië. Vooral de acties rond de Shaj en de daaropvolgende repressie, doet de studenten radicaliseren. (2)

In hun kritiek op de maatschappij grijpen de studenten veelal terug naar de ideeën van de "3 M-en": Marx-Mao-Marcuse. Deze verklaren wat er scheef loopt met de maatschappij en waarom de arbeidersklasse (tijdelijk) geïntegreerd werd. De studenten breken meestal met de "ortodoxe" communistische partijen en leveren felle kritiek op het voorbeeld van de USSR. Is het dan verwonderlijk dat de Franse Communistische Partij hen bestempeld als "bourgeois-avonturiers"?

tot massale stakingen hebben geleid, wijst dit op de tegenstelling die er is tussen het syndicaal bewustzijn bij de arbeiders en hun politiek bewustzijn. (3)

Op langere termijn zien we het ontstaan van (nog kleine) radikale linkse groeperingen, die op buitenparlementair vlak al enige invloed laten gelden. In België zijn zowel AMADA (Alle Macht aan de Arbeiders) als RAL (Revolutionaire Arbeiders Liga) voor een groot deel het product van '68 (4).

Verder kunnen we aanstippen dat de hetze van de Koude Oorlog geluid was, en dat daardoor één van de hinderpalen voor het kritische denken (gedesaltelijk) overwonnen was. De konsumptiemaatschappij, opgebouwd door de generatie die de ellende van de 2de Wereldoorlog nog gekend heeft, kwam op een hoogtepunt. De studentengeneratie, die W.O.II niet meegemaakt had, kon de verspillingen nog moeilijk accepteren.

Een probleem blijft nog de rol van de destalinisatie. Deze werd ingezet door Kroutchov die de personencultus en een reeks excessen uit de dertiger jaren aankloeg. De destalinisatie werd slechts bescheiden doorgevoerd omdat Kroutchovs regime nog te veel op de "verworvenheden" van Stalin steunde en ook omwille van de troebelen in Polen en Hongarije in 1956, juist als gevolg van die destalinisatie (8). Het is goed mogelijk dat ze nog gevolgd had voor o.a. Tsjechoslovenië in de jaren '60. De destalinisatie was ook één van de redenen voor de conflicten met China, hoewel Rusland buitenlandse politiek wellicht meer gewicht in de schaal legde (9). Hier raken we een complex probleem aan. China beschuldigde Rusland ervan juist te ver te gaan in de destalinisatie. De breuk China-Rusland had het ontstaan tot gevolg van een reeks maoïstische partijen. Rond '68 krijgen deze meer invloed (of er ontstaan er andere) o.a. omdat China meer revolutionair dacht dan Rusland (dus ook hier zet men zich af tegen het Russische voorbeeld). Wellicht bevorderde de Culturele Revolutie ook sympathie voor China. De afkeer van het Russische voorbeeld was, zoals gezegd, vrij algemeen in het studentenmilieu.

(1) De meeste informatie haalden we uit P. Vardy, *OPSTAND DER STUDENTEN. WAAROM? - WAARTEGEN? DE STUDENT IN EEN CONFLICTSITUATIE VAN ONZE TIJD*.

(2) zie ook *VETO* jg. 4, nr. 3, p. 4

(3) In de syndikaten zijn actieve militanten dikwijls gemakkelijk in staat om een massa arbeiders te mobiliseren (bv. voor een staking). Ook E. Mandel in het boek *HET LAATKAPITALISME* wijst erop dat een proletarisch klassebewustzijn slechts collectief kan verworven worden (p. 408)

Stippen we verder ook de invloed van de verkiezingspropaganda aan. (4) M. Theys, *PRESSIEGROEPEN* (in *Het Open Venster*, jg. 1973-1974, nr. 50). Het ontstaan van Amada (en ook van Ral) is daar vrij oppervlakkig behandeld. Hoe Amada (en haar voorlopers) ideologisch evolueert, vind je in de brochure van Amada, *ZELFKRITIEK VAN DE RECHTS-OPPORTUNISTIESE ANTI-PARTIJ-ORGANISATIE "DE VONK"*

Eerst iets over het ontstaan van Amada. Naar aanleiding van de strijd voor Leuven-Vlaams kwam het binnen KVHV tot een polarisatie. De rechtse kliek gooide de linkse en progressieve leden eruit. Deze richtten SVB (Studentenvakbond) op, die contact zocht met de arbeidersklasse. De grote Limburgse mijnstaking in het voorjaar van 1970 leidde tot een verdere radicalisering. Revolutionaire studenten en voorhoede-arbeid organi-

In tegenstelling tot de maoïsten - die China's ideologie volgden - bekritiseerden de andere studenten doorgaans vooral het stalinistische element in het Sovjetsysteem. De afkeer daarvan kan gestimuleerd zijn door de onthullingen van Kroutchov over Stalin (10). Toch menen wij dat de destalinisatie niet de belangrijkste faktor ter verklaring is. Vergeten we niet dat de burgerlijke ideologie altijd gebruik maakt van wantoestanden in de haar vijandelijke regimes. Verder ontstonden bewegingen (of ze worden aan invloed) die autonoom kritiek leverden op de stalinistische bureaucratie (o.a. Trotskisten; de Franse studentenleider Cohn-Bendit (11)) en die het stalinisme als systeem aanvielen.

Een laatste verklarende element zien we in de Vietnam-oorlog. Deze gaf de Amerikaanse studenten voortdurend aanleiding tot verzet. Door de hegemonie van de Verenigde Staten na de 2de Wereldoorlog en haar "kulturele uitstraling" die daarmee gepaard ging, werd dit een belangrijk thema van alle studentenacties (12).

Verontruste Historici

seerden "Mijnwerkersmacht". Eind 1970 werd de Studentenvakbond herdoopt in MLB (Marxistisch Leninistische Beweging). In 1971 werd Amada opgericht voor de arbeiders, terwijl MLB als studentenorganisatie bleef doorgaan. De RAL vormt de Belgische afdeling van de Vierde (Trotskistische) Internationale en kent een langere voorgeschiedenis. Ze ontstond effectief in mei 1971 door de fusie van "Parti Wallon des Travailleurs", "Union de la Gauche", de kleine groep van "Revolutionaire Socialisten van Vlaanderen" en de "Socialistische Jonge Wacht" (afgescheiden van de Socialistische Partij).

(5) Van de nauwe band industrie-universiteit waren de radikale Leuvense studenten zich zeker bewust. Zie daarover o.a. 13 MEI, veertiendaags informatieblad van SVB), 2de jg., nr; 4-5, 2 dec. 68. (6) zie daarover o.a. de brochure van E. Mandel over het NEO-KAPITALISME.

(7) Het belang hiervan voor Spanje, zie P. Vardy, o.c. p. 14. "Door de industrialisering is er de laatste vijftien jaar echter een middenlaag aan de universiteiten aangekomen die in staat is het generatieconflict sociaal-historisch te reflecteren en politiek te activeren." Elders wijst hij echter het generatieconflict als de (algemene) oor-

vervolg van p. 7

zaak van de studentenopstand nadrukkelijk van de hand. We willen er ook op wijzen dat het "generatieconflict" helemaal niet zo pejoratief moet bekeken worden (8) **WERELDGESCHIEDENIS, deel X, p. 113**
(9) *Ibid.*, p. 162-163.
(10) In **SEMINAR ALTHUSSER, De marxistische filosofie en haar verhouding tot Spinoza en Hegel, Bachelard en Laocan** (werkuitgave **SUN**). Hier wordt het belang van de destalinisatie als oorzaak van een andere oriënta-

tie van de arbeidersbeweging geklemd.

(11) **Daniel & Gabriel Cohn-Bendit, LE GAUCHISME. REMEDE A LA MALADIE SENILE DU COMMUNISME**, vanaf p. 164.

(12) Speelden irrationele elementen ook een rol? Wij menen dat die niet te scheiden zijn van de zgn. bewuste motivatie. In hoeverre die kunnen verklaren waarom de massa van de studenten toen zo vlug actief te krijgen was, is ook voor ons nog niet duidelijk. ■

de factis hominibusque (II)

voor twee weken zag **Alma II** er 's middags iets vrolijk uit dan anders. ★ **Bloemen en kaarsjes** op de tafels. ★ Een initiatief van studenten **Ingenieurs**, die daarmee probeerden de (wat men wel eens noemt) **etfabriek een aangenamer cachet te geven**. ★ Misschien een suggestie voor het **Komitee ter Verfraaiing van de Werkplaatsen?**

★ En de stad **Leuven** zal binnenkort verfraaid worden met een **heus Cultureel Centrum**. ★ Dat zal ondergebracht worden in het oude **Gasthuis** aan de Brusselsestraat. ★ De kosten voor restauratie en aanpassen zullen in **eerste fase** (en er worden 10 fasen voorzien) **24 miljoen** bedragen. ★ We gunnen de **Leuvenaars** hun Cultureel Centrum van ganser harte, maar dan moet de **gemeenteraad** het geld niet beginnen af te pingelen via de verhoging van de **stadstaks voor huisvuil op studentenkoten**; op 24 oktober jl. werd deze stadstak van **100 fr** op **200 fr** gebracht. ★ **Jamaar**, jamaar! De regering zingt dat ze in **geldnood** zit, de **provincies** herhalen dat **liedje**, de **gemeenten** zingen in koor **deselfde jereklade**. Het wordt één officieel **symfonisch orkest**. ★ **Meer de gewone man**, de (ouders van de) **studenten** moeten toch altijd maar de **entreekaartjes** betalen!

★ Indien je in 't vervolg nog over de **A.S.R.** denkt, spreekt of schrijft, gelieve dan steeds rekening te houden met volgende **gestandaardiseerde uitdrukkingen**: "de **A.S.R.** is rood", "de **slutelposities** in de **A.S.R.** zijn in handen van **ral en amada**", "de **A.S.R.** zet **andersdenkenden** een **hak**", "de **A.S.R.** is **gesust** met de **inspraakorganen**", "de **A.S.R.** is **korrupt**" en dergelijke meer. ★ **Gelijkluidende vooroordelen** en **insinuaties** worden steeds in **dank** aanvaard.

★ **Sekretaris van de Akademische Raad** spelen, is ook niet altijd om te lachen. ★ Op de laatste **A.R.** werden een aantal namen voorgesteld die in aanmerking konden komen voor een **ere-doktoraat**. De verwarring steeg ten top toen er **kandidaat-kunstenaars** werden voorgesteld. ★ De heer **Vermiers**, sekretaris en verslaggever, loopt nog steeds alle leden van de **A.R.** af, om uiteindelijk te weten te komen of het nu **Hitchcock, Fellini, Bergman, Faasbinder** of **Kubrick** is geworden. ★ Eén zaak staat vast: het heeft in alle gevallen iets met de **cinema** te maken.

★ Op de reeds **vermelde** gemeenteraadszitting, kwam **bovenvermeld**

punt ook op de agenda. ★ Het ging erom of deze taks ook niet **verhoogd** moest worden, wat **oefniet** gebeurde. ★ Het grote **diskussiepunt** was echter of die taks nu **per bed** of **per persoon** moet geheven worden. ★ Want één **bed** kan door **twee** (of **meer**) personen "**beslapen**" worden; of één **persoon** kan ook in een **twee-persoonsbed** liggen. ★ Het werd: **per bed**. ★ Wie durft nu nog beweren dat er op een **gemeenteraad** alleen maar over **geld** gesproken wordt? Men wil duidelijk af en toe ook eens op de **existentiële** toer gaan.

★ De namen **Studentenarchief** en **Mon De Goeyse** moeten je nu wel bekend in de oren klinken. ★ **Vóór 2 jaar** hadden we al eens een gesprek met de **konseruator** van dit unieke archief in België, ondergebracht in de **Grote Bib.** Toen liet Dr. De Goeyse al verstaan dat de **20.000 fr subsidie per jaar** vanwege de **Akademische Overheid** nog niet eens voldoende was om enkele boeken te kopen, archiefmateriaal te laten inbinden of een typemachine te laten herstellen. ★ **Na 2 jaar** bedraagt die subsidie nog altijd **20.000 fr**.

★ In de **Hallen** hebben ze precies nog altijd niet gehoord van **stijgende levensdarte of inflatie**, zekerst?

★ De **flikken van Lewen** knippen al wel eens een oogje toe als **fietzers** onregelmatig over de **openbare Lewense wegen** rijden. ★ **Waarvoor onze dank**, en **hou het zo, jongens!** ★ **Maar Chabert**, die **blijkbaar oog heeft** voor de **middestand**, heeft verordend dat **per 1 januari 78 ALLE** (oude en nieuwe, wrakken en koers-jvelo's uitgerust moeten zijn met **reflektoren** op de pedalen en op de **stuurstang**. ★ Kortom, per 1 januari worden ook de **Lewense openbare wegen** bevolt met **vuortorens op 2 wielen**. ★ **Mijnheer de Minister**, mogen we al die reflectoren achterwege laten en onze **fietshelmen** schilderen met **fluorescerende** verf?

★ En die regel geldt voor **iedereen**. ★ Ook **vice-rector Servotte** zal dus zijn fietske moeten laten aanpassen bij zijn fietzenmaker. ★ **Maar waarom moeten alleen de fiet-sen gereflekteerd worden en niet de bumpers en motorkoffers van de auto's?** ★ **Als Servotte en De Somer** in 't vervolg na afloop van een **Akademische Raad** nog eens tegen elkaar willen **koerrijden**, zullen we alleen maar de **fietstet Servotte** in het **duister** ontwaren, maar **niet De Somer** in zijn **BMW**. ★ En dat is **niet eerlijk!** ★

STUDIE-ADVIES: NUTTIGE INFO

In het bureau van de Kringraad op 't **STUC** (Van Evenstraat 2D) liggen enkele brochures over **wetenschappelijke prijzen, beurzen - ook voor het buitenland -, toelagen en kredieten** en ook over **alle studierichtingen en de aan-**

vullende studiemogelijkheden aan de **KULeuven** ter inzage. Wil je echter uitgebreider inlichtingen, dan kan je steeds vrijblijvend en gratis terecht op de **Dienst voor Studie-advies, Montstraat 24** (2de verdieping).

WEGWIJZER

DE ZALENKWESTIE: ÉÉN GROTE WARBOEL

Het protest tegen de verhoging van de huurprijzen voor universitaire lokalen heeft uiteindelijk toch enig resultaat bereikt. Wat zeker is, is dat tot het einde van 1977 de oorspronkelijk voorgestelde verhoging niet door-gaat.

De verwarring zit 'em echter bij welke tarieven nu wél toegepast zullen worden tot 1 januari 78. Via een gesprek met Algemeen Beheer G. Declercq meenden we dat het voorstel van de Raad van Studentenvoorzieningen zo toegepast worden. In de wandelgangen van de Akademische Raad werd naar verluidt voorgesteld om de oude prijzen (die dus algemeen golden tot en met vorig akademiejaar) te handhaven. Op de Bewakingsdienst van de KUL (waarlangs de zaalaanvragen gebeuren) kon men officieel nog niks meedelen; daar wacht men op een officiële bevestiging vanwege de Beheerraad. Wij weten dus ook niks.

Daarom werd afgesproken met de Bewakingsdienst om vooralsnog geen zalen te betalen tot de zaak volledig is opgeklaard. Hou de geldbeugel dus bij je, maar laat hem nog maar dicht. We willen hier ook nog even herhalen dat elke kring, organisatie of studentengroep er best aandoet zalen aan te vragen via de A.S.R.. We hebben immers al vernomen dat een aantal organisaties die rechtstreeks met de

Bewakingsdienst voor zalen onderhandelen, reeds verhoogde tarieven hebben betaald. Dit gebeurde door onwetendheid en de Bewakingsdienst treft geen schuld omdat zij ook maar een uitvoerend orgaan is. Maar dergelijke vergissingen kunnen vermeden worden als de aanvragen via de A.S.R. gebeuren. Bijkomend voordeel is dan trouwens dat de activiteit die je opzet, automatisch opgenomen wordt in de Activitits.

En wat per 1 januari 1978? Algemeen Beheerder Declercq stelt de voor om samen met studentenvertegenwoordigers de prijzen te bespreken; dit zou in de loop van december gebeuren. Als we tégen prijsverhogingen pleiten, is het uiteraard best stevig gedokumenteerd te zijn. Eén van de argumenten tot prijsverhoging was immers de stijging van energiekosten, en we hebben reeds vastgesteld en geschreven dat er aan de unief aardig wat energie verkast wordt. Daarom werd er vanuit Kringraad voorgesteld dat elke kring eens een wit- of zwartboek(je) aanlegt over de energieverbruik in haar fakulteit. Normaal gezien moet dit een flink dossierje kunnen worden dat stevig onderhandelingsmateriaal kan zijn. We doen, in het voordeel van de studenten, een beroep op iedereen om hieraan mee te werken.

A.S.R.

POLEK: PROGRAMMA BASISCYCLUS MARXISTISCHE EKONOMIE

Op volgende data worden in de basiscyclus volgende thema's behandeld:
29/30 november: Sociale gevolgen van de kapitalistische logika: economische groei, toenemende proletarisering, uitbreiding van de kapitalistische productiewijze ten koste van oudere vormen van productie, eigenbelang en prestatie-motief, pragmatisme, ontwikkeling van de natuurwetenschappen, onderwijs, enz. Maar...

6/7 december: voortdurend opduikende tegenstellingen die op elk ogenblik het verworvene weer dreigen teniet te doen. Basis van deze tegenstelling: concurrentie, stijgende organische samenstelling van het

13/14 december: Monopolisering, bankkapitaal, trusts. Kapitaalsuitvoer, imperialisme, kolonialisme. Einde 19e, begin 20e eeuw: sociaal-democratie. Eerste Wereldoorlog.

Polek

WERKGROEP TECHNOLOGIE

Op woensdag 30 november om 14u organiseert de Werkgroep Technologie in het Rekreatiecentrum bij Alma III een gespreksnamiddag over E.F. SCHUMACHER

Schumacher werd geboren in Bremen. Zoals zijn vader werd hij hoogleraar aan de Columbia-universiteit in de U.S.A.. Later studeerde hij filosofie en sociologie in Duitsland. Hij vluchtte voor de nazi's naar Engeland, waar hij landarbeider werd. Van 1950 tot 1970 was hij economisch adviseur bij de National Coal Board in Engeland. Na '70 trok hij zich terug en publiceerde hij zijn beroemde

boek: "Small is Beautiful" en enkele kleinere artikels, inspiratiebronnen voor vele zoekende mensen.

In de zomer van dit jaar overleed hij aan een hartaanval in Zwitserland op 67-jarige leeftijd. Hij werkte aan een volgend boek: "Small is Possible".

Op de gespreksnamiddag zullen de ideeën van Schumacher over kleinschaligheid en decentralisatie besproken worden.

Werkgroep Technologie

HET DIJLEPAARD

Omdat samenwerking met de pas opgerichte stadskrant "De Moezal" niet mogelijk was, besloten de mensen uit buurtwerk, actiegroepen, opbouwwerk en jeugdclubs van Leuven zelf een stadskrant "Het Dijlepaard" uit te geven; dit plan bestond trouwens reeds vele maanden.

In een volgende Veto komen we uitgebreider terug op "Het Dijlepaard". Nu even vermelden dat het eerste nummer begin december verschijnt; een los nummer kost 15 fr (abonnement: 150 fr of steun: min. 250 fr); redactieadres: Blijde Inkomststraat 115 LEUVEN.

VETO

abonnement
kost 200 fr - met steunkaart van Kultuurraad: 150 fr - los: 10 fr